

Lovtidende A

2023

Udgivet den 2. marts 2023

28. februar 2023.

Nr. 201.

Bekendtgørelse af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Herved bekendtgøres lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1942 af 15. december 2020, § 28 i lov nr. 982 af 26. maj 2021, lov nr. 157 af 31. januar 2022, § 2 i lov nr. 158 af 31. januar 2022, § 3 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, § 1, nr. 1-10 og nr. 20-28 i lov nr. 893 af 21. juni 2022 og § 4 i lov nr. 919 af 21. juni 2022.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 11-19, i lov nr. 893 af 21. juni 2022, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af justitsministeren, jf. § 13, stk. 2, i lov nr. 893 af 21. juni 2022.

Afsnit I

Indledende bestemmelser

Kapitel 1

Lovens område og kriminalforsorgens organisation m.v.

Lovens område

§ 1. Efter reglerne i denne lov fuldbyrdes

- 1) fængselsstraffe,
- 2) bødestrafte,
- 3) betingede domme,
- 4) samfundstjeneste og
- 5) forvaring.

§ 1 a. Regeringen kan indgå traktat af 26. april 2022 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Kosovo om anvendelse af fængslet i Gjilan til fuldbyrdelse af straffe idømt i Danmark, jf. bilag 1, med tilhørende samarbejdsaftale.

Stk. 2. Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre den traktat og tilhørende samarbejdsaftale, som er nævnt i stk. 1, fastsætte regler om, at fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring skal ske i de fængselsfaciliteter, som er omfattet af denne traktat.

Stk. 3. Denne lov og regler fastsat i medfør heraf finder anvendelse ved fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at §§ 67-72 i denne lov finder anvendelse ved transport af de indsatte på Republikken Kosovos territorium til og fra de fængselsfaciliteter, der er omfattet af stk. 1. Ministeren kan, jf. 1. og 2. pkt., fastsætte regler om fravigelse af regler i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, i det

omfang det er nødvendigt for fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 5. Sundhedsministeren fastsætter regler om, hvilke regler på sundhedsområdet der skal finde anvendelse for den sundhedsfaglige behandling af indsatte, som foretages i de fængselsfaciliteter, der er omfattet af stk. 1. Ministeren kan i denne forbindelse fastsætte regler om tilpasning og fravigelse af regler, i det omfang det er nødvendigt for fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 6. Sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om tilpasning og fravigelse af reglerne på sundhedsområdet, i det omfang det er nødvendigt for at sikre patientsikkerheden eller lægemiddelforsyningen i de fængselsfaciliteter, som er omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger finder anvendelse for behandling af personoplysninger i forbindelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 9. Folketingets Ombudsmands virksomhed omfatter den danske forvaltningsmyndighed, som udøves i forbindelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 10. Folketingets Ombudsmands virksomhed efter stk. 9 udøves i overensstemmelse med lov om Folketingets Ombudsmand. Folketingets Ombudsmand kan i den forbindelse påse, at danske myndigheder overholder forpligtelsen til at sikre, at de indsatte, som overdrages til Republikken Kosovos myndigheder, behandles i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 11. Udsendte medarbejdere, der bistår med fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 2, kan oppebære udetillæg m.v. efter regler, der fastsættes af vedkommende ressortminister. Det samme gælder for udsendte medarbejdere, der behandler sager i Kosovo efter udlændingelovgivningen.

Stk. 12. Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilke regler for politiets virksomhed der skal finde anvendelse ved transport af indsatte til og fra Kosovo.

Kriminalforsorgens organisation m.v.

§ 2. Justitsministeriet er den øverste administrative myndighed for kriminalforsorgen.

Stk. 2. Direktoratet for Kriminalforsorgen under Justitsministeriet varetager den centrale ledelse og administration af fuldbyrdelsen af de i § 1 nævnte straffe m.v.

Stk. 3. Under Direktoratet for Kriminalforsorgen hører et antal kriminalforsorgsområder og en institution i Kosovo.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter antallet af kriminalforsorgsområder, områdernes geografiske afgrænsning og fordelingen af lokale kriminalforsorgsinstitutioner imellem områderne.

Stk. 5. Institutionen i Kosovo kan udøve de beføjelser og er underlagt de forpligtelser, der i denne lov er tillagt kriminalforsorgsområderne.

Stk. 6. Justitsministeren kan i sager af større eller principiel betydning beslutte at overtage Direktoratet for Kriminalforsorgens eller et kriminalforsorgsområdes beføjelser efter loven. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan tilsvarende i sager af større eller principiel betydning beslutte at overtage et kriminalforsorgsområdes beføjelser efter loven.

Stk. 7. I ansættelses- og personalesager kan Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelser ikke påklages til justitsministeren. Det gælder dog ikke, hvor Direktoratet for Kriminalforsorgen i første instans har truffet afgørelse i disciplinærsager, og i andre sager, hvor der er truffet afgørelse om afsked.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser om fuldbyrdelse af straf

§ 3. Fuldbyrdelse af en straf skal ske med fornøden hensyntagen såvel til straffens gennemførelse som til behovet for at hjælpe eller påvirke den dømte til at leve en kriminaltetsfri tilværelse.

§ 4. Der må ikke under fuldbyrdelsen af straf pålægges en person andre begrænsninger i tilværelsen end sådanne, der er fastsat ved lov eller er en følge af selve straffen.

Afsnit II

Fængselsstraffe

Kapitel 3

Almindelige bestemmelser

§ 5. Justitsministeren fastsætter regler om indretningen af institutioner under kriminalforsorgen til fuldbyrdelse af

fængselsstraf og om sådanne institutioners opdeling i åbne og lukkede institutioner.

§ 6. Justitsministeren fastsætter regler om erstatning til indsatte i kriminalforsorgens institutioner for følger af ulykkestilfælde m.v.

§ 7. En person, der er idømt fængselsstraf, har også for straffuldbyrdelsens iværksættelse ret til at få nærmere rådgivning hos kriminalforsorgen om sine arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige, sociale og personlige forhold i forbindelse med fuldbyrdelsen.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af den i stk. 1 nævnte rådgivning.

Kapitel 4

Straffuldbyrdelsens iværksættelse

§ 8. Fuldbyrdelsen af en fængselsstraf skal iværksættes snarest muligt.

Stk. 2. For dømte, der er på fri fod efter dommen, iværksættes fuldbyrdelsen, når den dømte modtages i en institution under kriminalforsorgen.

Stk. 3. For dømte, der er varetægtsfængslet efter dommen eller allerede udstår frihedsstraf, iværksættes fuldbyrdelsen, når kriminalforsorgen giver meddelelse til den pågældende herom.

Stk. 4. For dømte, der efter reglerne i kapitel 13 a er meddelt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, iværksættes fuldbyrdelsen, når kriminalforsorgen giver meddelelse til den pågældende herom.

§ 9. Er den dømte ikke varetægtsfængslet efter endelig dom, indkaldes den pågældende til fuldbyrdelse af fængselsstraffen. Indkaldelse sker efter regler fastsat af justitsministeren.

Stk. 2. Søger den dømte om særlig hurtig påbegyndelse af straffuldbyrdelsen, skal ansøgningen så vidt muligt imødekommes.

Kapitel 5

Udsættelse og benådning

§ 10. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller en del af denne skal udsættes, når

- 1) hensynet til den dømte, herunder dennes arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold taler herfor, og
- 2) hensynet til retshåndhævelsen eller hensynet til politiets forebyggende virksomhed ikke taler imod udsættelse af straffuldbyrdelsen.

§ 11. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om udsættelse af straffuldbyrdelsen og om den administrative behandling af sager om benådning. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning efter § 12.

§ 12. Søger en dømt på fri fod rettidigt om udsættelse af straffuldbyrdelsen eller om benådning, skal straffuldbyrdelsen udsættes, indtil der er truffet afgørelse i sagen. Det gælder dog ikke ved ansøgning om udsættelse eller benådning, hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrdelsen uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.

Stk. 2. Såfremt den dømte tidligere har fået straffuldbyrdelsen udsat eller har fået afslag på en ansøgning om udsættelse eller benådning, skal straffuldbyrdelsen kun udsættes under behandlingen af den nye ansøgning, når denne indeholder nye væsentlige oplysninger, hvis rigtighed så vidt muligt er godtgjort, eller der i øvrigt er særlig grund til at afvente afgørelsen af den nye ansøgning.

§ 13. Udsættelse af straffuldbyrdelsen betinges af, at den dømte ikke begår strafbart forhold. Udsættelse kan endvidere betinges af, at den dømte i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen.

Stk. 2. Såfremt den dømte ikke overholder de vilkår, der er fastsat for tilladelsen til udsættelse af straffuldbyrdelsen, eller nye oplysninger tilvejebringes, hvorefter den dømte, før tilladelsen blev givet, havde begået strafbart forhold, kan tilladelsen tilbagekaldes, således at fuldbyrdelsen af fængselsstraffen herefter påbegyndes snarest muligt.

Kapitel 6

Beregning af straffetiden

§ 14. Kriminalforsorgen skal ved en beregning af straffetiden fastlægge

- 1) tidspunktet for løsladelse efter udståelse af hele straffen,
- 2) tidspunktet for eventuel prøveløsladelse efter udståelse af 2/3 af en tidsbestemt straf, jf. straffelovens § 38, stk. 1, og
- 3) tidspunktet for eventuel prøveløsladelse efter udståelse af 12 år af en straf af fængsel på livstid, jf. straffelovens § 41, stk. 1.

Stk. 2. Er den dømte varetægtsfængslet efter endelig dom, anses fuldbyrdelsen af fængselsstraffen for påbegyndt den dag, dommen er afsagt.

Stk. 3. Er den dømte på fri fod efter endelig dom, anses fuldbyrdelsen af fængselsstraffen for påbegyndt, når den dømte modtages eller anholdes med henblik på straffuldbyrdelsens iværksættelse.

§ 15. Den dømte skal gøres bekendt med straffetidsberegningen snarest muligt efter, at fuldbyrdelsen af frihedsstraffen er iværksat.

§ 16. Såfremt straffuldbyrdelsen afbrydes eller forudsætningerne for straffetidsberegningen i øvrigt ændres, foretager kriminalforsorgen en omberegning af straffetiden. Den dømte skal snarest muligt gøres bekendt med den ændrede straffetidsberegning.

§ 17. Skal den dømte afsone flere fængselsstraffe i forbindelse af hinanden, foretages straffetidsberegningen som

en samlet beregning, der omfatter alle de pågældende straffe.

§ 18. Ved beregningen af straffetiden foretages fradrag efter reglerne i straffelovens § 86 for anholdelse, varetægtsfængsling og indlæggelse til mentalundersøgelse.

Stk. 2. Ved beregningen af straffetiden foretages endvidere fradrag for anholdelse, varetægtsfængsling og indlæggelse til mentalundersøgelse i en anden sag under straffuldbyrdelsen, såfremt påtale opgives eller tiltalte frifindes. Fradrag foretages med et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, som frihedsberøvelsen har varet, med tillæg af 50 pct. og oprundet til nærmeste hele antal dage. Fradrag foretages dog kun i de tilfælde, hvor fuldbyrdelsen af fængselsstraffen afbrydes, jf. § 75.

Stk. 3. Ved beregningen af straffetiden foretages desuden fradrag, når den indsatte uforskyldt har været anbragt i forhørscele, strafcelle eller sikringscelle eller udelukket fra fællesskab, jf. § 106, stk. 1, nr. 2 og 3. Fradrag foretages med et antal dage svarende til 50 pct. af det antal påbegyndte døgn, indgrebet har varet, og oprundet til nærmeste hele antal dage.

Stk. 4. I det omfang der foretages fradrag efter stk. 2, ydes der ikke erstatning for frihedsberøvelsen efter retsplejelovens kapitel 93 a. I det omfang der foretages fradrag efter stk. 3, ydes der endvidere ikke erstatning for indgreb efter § 106, stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 19. Justitsministeren fastsætter regler om straffetidsberegningen.

Kapitel 7

Valg af afsoningsinstitution m.v. og senere overførsel mellem afsoningsinstitutioner

Institutioner m.v.

§ 20. Fængselsstraf fuldbyrdes i fængsel eller i arresthus.

Stk. 2. Fængselsstraf kan dog efter reglerne i § 78 om anbringelse i og overførsel til særlig institution m.v. i særlige tilfælde fuldbyrdes i kriminalforsorgens udslusningsfængsler og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen.

Stk. 3. I særlige tilfælde kan fængselsstraf endvidere fuldbyrdes på den dømtes bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i §§ 78 a-78 f.

Anbringelse i fængsel eller arresthus

§ 21. Fængselsstraf fuldbyrdes normalt i fængsel.

Stk. 2. Kortvarig fængselsstraf kan fuldbyrdes i arresthus, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner.

Stk. 3. Fængselsstraf kan endvidere fuldbyrdes i arresthus, hvis

- 1) det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme,
- 2) der er bestemte grunde til at antage, at den dømtes farlighed eller kriminalitet gør det nødvendigt for at

forebygge undvigelse, brandstiftelse eller indsmugling eller handel med euforiserende stoffer,

- 3) det må anses for nødvendigt for at beskytte den dømte mod overgreb eller
- 4) den dømte efter de lægelige oplysninger bør anbringes i Vestre Hospital.

Stk. 4. Fængselsstraf kan i øvrigt kun fuldbyrdes i arresthus, hvis den dømte selv ønsker det og

- 1) har udgang til arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet eller
- 2) særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det.

Anbringelse i åbent eller lukket fængsel

§ 22. Fuldbyrkelse af straf i fængsel sker normalt i åbent fængsel.

Stk. 2. Fuldbyrkelse af straffen skal dog ske i lukket fængsel, når straffen er på 5 år eller mere. Fuldbyrkelsen af straffen skal imidlertid også i dette tilfælde ske i åbent fængsel, hvis det ikke findes betænkeligt efter det i øvrigt oplyste om den dømte.

Stk. 3. Fuldbyrkelse af straf i fængsel kan ske i lukket fængsel, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme.

Stk. 4. Det samme gælder, hvis der efter de i øvrigt foreliggende oplysninger om den dømte og efter kriminalitetens art er bestemte grunde til at antage, at den dømte ved anbringelse i åbent fængsel vil

- 1) undvige eller
- 2) begå strafbart eller groft disciplinært forhold eller udvise anden adfærd, der er åbenbart uforenelig med forhold i åbent fængsel.

Stk. 5. Fuldbyrkelse af straf i fængsel kan endvidere ske i lukket fængsel, hvis

- 1) det må anses for nødvendigt for at beskytte den dømte mod overgreb eller
- 2) den dømte efter de lægelige oplysninger bør anbringes i Anstalten ved Herstedvester.

Stk. 6. Fuldbyrkelse af straf i fængsel kan desuden ske i lukket fængsel, hvis den dømte selv ønsker det og særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det.

§ 22 a. Fuldbyrkelse af en straf af fængsel på livstid eller forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, skal uanset § 22, stk. 2, 2. pkt., ske i lukket fængsel.

Stk. 2. Kriminalforsorgen kan dog undtagelsesvis bestemme, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse, hvis hensyn til den indsatte helbred taler herfor.

Valg af afsoningsinstitution

§ 23. Fængselsstraf skal, så vidt det er praktisk muligt, fuldbyrdes i nærheden af den dømtes hjemsted. Ved afgørelsen af, i hvilket åbent eller lukket fængsel eller i hvilket arresthus den dømte skal anbringes, skal der endvidere tages hensyn til den dømtes egne ønsker, navnlig vedrørende

arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1, 1. pkt., kan fraviges

- 1) ved kortvarig fængselsstraf,
- 2) af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner,
- 3) for at beskytte den dømte mod overgreb,
- 4) for at yde den dømte pædagogisk, lægelig eller anden særlig bistand,
- 5) for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme,
- 6) for at forhindre, at den indsatte undviger,
- 7) for at undgå, at den indsatte afsoner i en institution, hvor en af den indsatte nærtstående gør tjeneste,
- 8) for at undgå, at den dømte afsoner i en institution i tilfælde, hvor den dømte har begået strafbart forhold mod en ansat, der gør tjeneste i institutionen, eller dennes nærtstående, eller
- 9) hvis hensynet til retshåndhævelsen eller andre særlige omstændigheder taler herfor.

Overførsel af indsatte fra lukket til åbent fængsel

§ 24. En indsat i et lukket fængsel skal overføres til åbent fængsel, når

- 1) betingelserne i § 22, stk. 3-6, og § 25, stk. 2-4 og 6, ikke længere er opfyldt, eller
- 2) overførsel til åbent fængsel i øvrigt ikke anses for betænkelig.

Stk. 2. Overførsel til åbent fængsel kan undlades, hvis den resterende straffetid er ganske kort.

§ 24 a. En indsat, der udstår en straf af fængsel på livstid eller forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, kan uanset § 24, stk. 1, nr. 2, ikke overføres fra lukket til åbent fængsel, før den pågældende har udstået 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid eller har været anbragt i forvaring i 10 år.

Stk. 2. Når den indsatte har udstået 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid eller har været anbragt i forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, i 10 år, finder § 24, stk. 1, nr. 2, anvendelse.

Stk. 3. Kriminalforsorgen kan dog undtagelsesvis bestemme, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse, hvis hensyn til den indsatte helbred taler herfor.

Overførsel af indsatte fra åbent til lukket fængsel

§ 25. En indsat i et åbent fængsel kan overføres til lukket fængsel, når

- 1) den pågældende er undvejet eller har forsøgt herpå,
- 2) den pågældende er fundet i besiddelse af en ikke ubetydelig mængde euforiserende stoffer,
- 3) der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende har indsmuglet eller handlet med euforiserende stoffer, eller

- 4) der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende har udøvet overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen.

Stk. 2. En indsat i et åbent fængsel kan endvidere overføres til lukket fængsel, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme.

Stk. 3. Det samme gælder, når der efter de nu foreliggende oplysninger er en særlig bestyrket mistanke om, at den indsatte ved fortsat ophold i åbent fængsel vil

- 1) undvige eller
- 2) begå grovere strafbart eller groft disciplinært forhold eller udvise anden adfærd, der er åbenbart uforenelig med fortsat ophold i åbent fængsel.

Stk. 4. En indsat i åbent fængsel kan også overføres til lukket fængsel, hvis

- 1) det må anses for nødvendigt for at beskytte den pågældende mod overgreb eller
- 2) den pågældende efter de lægelige oplysninger bør overføres til Anstalten ved Herstedvester.

Stk. 5. Under behandlingen af spørgsmålet om overførsel til lukket fængsel kan den indsatte midlertidigt anbringes i arresthus, når der er grund til at antage, at betingelserne for overførsel er opfyldt. Såfremt den indsatte samtykker heri, kan anbringelsen i stedet ske i lukket fængsel. Vedrører spørgsmålet overførsel efter stk. 4 til Anstalten ved Herstedvester, kan den midlertidige anbringelse altid ske i denne institution.

Stk. 6. En indsat i åbent fængsel kan desuden efter eget ønske overføres til lukket fængsel, hvis særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det.

Overførsel af indsatte mellem ensartede afsoningsinstitutioner

§ 26. En indsat kan overføres mellem åbne fængsler, mellem lukkede fængsler eller mellem arresthuse

- 1) af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner,
- 2) for at beskytte den indsatte mod overgreb,
- 3) for at yde den indsatte pædagogisk, lægelig eller anden særlig bistand,
- 4) for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme,
- 5) hvis der er bestemte grunde til at antage, at den indsatte har udøvet overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen,
- 6) hvis der er bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil undvige, forvolde brand eller indsmugle eller handle med euforiserende stoffer og det må anses for nødvendigt for at forhindre den indsatte i at begå forhold af denne karakter,
- 7) hvis den indsatte selv ønsker det og særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det, eller
- 8) for at undgå, at den indsatte afsoner i en institution, hvor en af den indsatte nærtstående gør tjeneste.

Stk. 2. En indsat i fængselsafdelinger eller arresthuse udpeget til anbringelse af indsatte, hvis tilstedeværelse skaber en særlig risiko for overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen, kan overføres til andre tilsvarende fængselsafdelinger eller arresthuse, når hensynet til at forebygge konflikter, styrke sikkerheden eller modvirke ny kriminalitet taler herfor.

Overførsel af indsatte fra arresthus til fængsel

§ 27. En indsat i et arresthus skal overføres til fængsel, når betingelserne i § 21, stk. 3 og 4, og § 28, stk. 1 og 3, ikke længere er opfyldt. Overførsel kan dog undlades, hvis reststraffen er kortvarig.

Stk. 2. En indsat i et arresthus kan endvidere overføres til fængsel

- 1) af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner,
- 2) for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i arresthuset eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme eller
- 3) af hensyn til muligheden for at yde den indsatte pædagogisk, lægelig eller anden særlig bistand.

Stk. 3. Afgørelsen af, om en overførsel efter stk. 1 eller 2 skal ske til åbent eller lukket fængsel, træffes efter bestemmelserne i § 22, jf. §§ 24 og 25.

Overførsel af indsatte fra fængsel til arresthus

§ 28. En indsat i et fængsel kan overføres til arresthus, hvis

- 1) det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme,
- 2) der er bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil undvige, forvolde brand eller indsmugle eller handle med euforiserende stoffer og det må anses for nødvendigt for at forhindre den indsatte i at begå forhold af denne karakter,
- 3) det må anses for nødvendigt for at beskytte den indsatte mod overgreb eller
- 4) den indsatte efter de lægelige oplysninger bør overføres til Vestre Hospital.

Stk. 2. En indsat i et åbent fængsel kan endvidere for et bestemt tidsrum af højst 8 uger overføres til et arresthus, såfremt denne overførsel træder i stedet for en overførsel til lukket fængsel efter § 25, stk. 1, 2 eller 3.

Stk. 3. En indsat i et fængsel kan desuden overføres til arresthus, hvis den indsatte selv ønsker det og

- 1) har udgang til arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet eller
- 2) særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det.

Valg af ny afsoningsinstitution

§ 29. Ved afgørelse om overførsel efter §§ 24-28 finder bestemmelserne i § 23 tilsvarende anvendelse.

Administrative bestemmelser

§ 30. Justitsministeren fastsætter regler om anbringelse og overførsel efter §§ 21-29.

Kapitel 8

Indsattes rettigheder og pligter under opholdet i afsoningsinstitutionen

Vejledning og planlægning

§ 31. En indsat skal snarest efter at være anbragt i institutionen vejledes om sine rettigheder, pligter og øvrige forhold under straffuldbyrdelsen.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal endvidere i samarbejde med den indsatte snarest efter indsættelsen udarbejde en plan for strafudståelsen og tiden efter løsladelsen. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med den indsattes forhold under strafudståelsen og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold. For indsatte, der er udvist af landet ved dom, skal planen ikke omfatte tiden efter løsladelsen.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorved bestemmelsen i stk. 2 kan begrænses i forhold til indsatte, der alene skal udstå en kortvarig straf.

Anvisninger

§ 32. En indsat skal efterkomme de anvisninger, som gives af institutionens personale i forbindelse med varetagelsen af institutionens opgaver.

Fællesskab

§ 33. En indsat skal så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at fællesskab i fængselsafdelinger eller arresthuse, som er udpeget til anbringelse af indsatte, hvis tilstedeværelse skaber en særlig risiko for overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen, skal gennemføres som cellefællesskab med en anden indsat i eget opholdsrum efter kriminalforsorgens nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Såfremt den indsatte selv ønsker det og forholdene tillader det, fuldbyrdes fængselsstraf uden eller med begrænset fællesskab.

Stk. 4. Såfremt den indsatte selv ønsker det og forholdene tillader det, fuldbyrdes fængselsstraf uden fællesskab med indsatte af modsat køn, bortset fra fællesskab i arbejdstiden.

Stk. 5. I øvrigt kan fængselsstraf kun fuldbyrdes uden fællesskab efter reglerne i §§ 63 og 64.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelse af fællesskab efter stk. 1 og 2, herunder om adgangen til at låse de indsatte inde, og om de indsattes adgang til at kunne aflåse eget opholdsrum.

§ 33 a. Kriminalforsorgsområdet kan midlertidigt begrænse eller ophæve fællesskabet i institutionen eller dele af denne, når helt ekstraordinære ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, herunder når det under hensyn til en generelt truende stemning i institutionen er nødvendigt af hensyn til medindsattes eller personalets sikkerhed.

Stk. 2. En afgørelse om midlertidig begrænsning eller ophævelse af fællesskabet efter stk. 1 må ikke have et omfang eller en udstrækning, der er mere vidtgående, end de ekstraordinære ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn nødvendiggør. Foranstaltningen skal ophæves, når det ordens- og sikkerhedsmæssigt er forsvarligt at genetablere almindeligt fællesskab.

Stk. 3. Begrænsningen eller ophævelsen af fællesskabet skal gennemføres så skånsomt, som omstændighederne tillader det.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet skal dagligt overveje, om en foranstaltning efter stk. 1 kan ophæves eller begrænses. Kriminalforsorgsområdet skal løbende være opmærksom på, om der er indsatte, som, f.eks. på baggrund af personalets observationer i forbindelse med den daglige kontakt med de indsatte, bør udtages af foranstaltningen, f.eks. ved overførsel til anden institution.

Stk. 5. Kriminalforsorgsområdet skal så hurtigt som muligt underrette Direktoratet for Kriminalforsorgen om en afgørelse efter stk. 1. Kriminalforsorgsområdet skal endvidere dagligt underrette direktoratet, så længe en sådan afgørelse efter stk. 1 opretholdes.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om gennemførelse af midlertidig begrænsning og ophævelse af fællesskabet efter stk. 1.

Medindflydelse

§ 34. De indsatte skal have mulighed for at øve indflydelse på deres tilværelse i institutionen gennem valgte talsmænd.

Stk. 2. På hver afdeling eller for bestemte grupper af indsatte vælges en talsmand. Alle indsatte kan vælges som talsmand. Alle de indsatte eller talsmændene har ret til at vælge en fælles talsmand. Valg af talsmænd og fælles talsmand foregår ved skriftlig, hemmelig afstemning, der kontrolleres af institutionen og repræsentanter for de indsatte i fællesskab.

Stk. 3. De indsatte har ikke ret til at deltage i drøftelser vedrørende sager om enkeltpersoner eller sager, der vedrører institutionens sikkerhed.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af de indsattes medindflydelse.

Deltagelse i gudstjenester m.v.

§ 35. En indsat har ret til at deltage i gudstjenester, der afholdes i institutionen. Såfremt ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, kan kriminalforsorgsområdet dog nægte bestemte indsatte adgang til at deltage i gudstjenester og begrænse antallet af deltagere. Hvis det beslutes at begrænse antallet af deltagere, skal de pågældende indsatte så vidt muligt i stedet have adgang til at overvære gudstjenesten via elektroniske medier.

Stk. 2. En indsat har ret til samtale med en præst eller lignende fra sit trossamfund.

Egne penge og genstande

§ 36. En indsat har ret til at medtage, besidde og råde over egne genstande i institutionen, medmindre dette er uforeneligt med hensynet til orden, sikkerhed eller andres rettigheder, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En indsat har ikke ret til at medtage, besidde eller råde over mobiltelefon og lignende kommunikationsudstyr i institutionen, medmindre det er foreneligt med hensynet til orden og sikkerhed.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om indsattes adgang og begrænsninger i indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over egne genstande i institutionen, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over egne penge i institutionen.

Udgivelse af blad

§ 37. De indsatte i institutionen har ret til at udgive blade.

Stk. 2. Fængslet yder støtte til udgivelse af ét blad.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet har adgang til på forhånd at gennemlæse de indsattes blade. Kriminalforsorgsområdet kan forbyde offentliggørelsen af bestemte artikler, såfremt sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet eller indholdet groft forulemper enkeltpersoner.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2 og 3, herunder om fastsættelse af vilkår for støtte til udgivelsen og om mulighed for inddragelse af denne støtte, såfremt de fastsatte vilkår ikke overholdes.

Arbejde og uddannelse m.v.

§ 38. En indsat har ret og pligt til at være beskæftiget ved deltagelse i arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet.

Stk. 2. En indsat, der er udvist af landet ved dom, kan ikke være beskæftiget ved uddannelse, undervisning eller programvirksomhed, medmindre særlige forhold taler herfor.

Stk. 3. Justitsministeren kan, hvor praktiske eller andre særlige hensyn gør det nødvendigt, fastsætte regler, hvorefter bestemmelsen i stk. 1 fraviges for bestemte institutioner eller bestemte grupper af indsatte. Indsatte skal dog så vidt muligt tilbydes beskæftigelse.

§ 39. Valget af beskæftigelse træffes i hvert enkelt tilfælde på grundlag af en samlet vurdering af den indsattes forhold.

Stk. 2. Ved afgørelser efter stk. 1 skal der så vidt muligt tages hensyn til den indsattes eget ønske og til den indsattes muligheder for at opnå arbejde eller uddannelse uden for fængslet. Den indsatte skal vejledes om mulighederne for ved undervisning eller anden uddannelse at afhjælpe manglende skolekundskaber eller mangel på erhvervsmæssig eller anden uddannelse.

§ 40. Institutionens arbejdspladser skal være indrettet således, at arbejdsforholdene for de indsatte er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

§ 41. Justitsministeren fastsætter regler om de indsattes beskæftigelse, herunder om, at beskæftigelsespligten skal tilrettelægges under hensyn til de indsattes religiøse tilhørsforhold.

§ 42. En indsat skal have udbetalt vederlag for sin beskæftigelse. Vederlag skal også udbetales til indsatte, der ikke kan tilbydes beskæftigelse, eller som er uden beskæftigelse efter § 38, stk. 3. Det samme gælder indsatte, der på grund af sygdom er fraværende fra beskæftigelse.

Stk. 2. Andre indsatte skal alene have dækket deres personlige fornødenheder, jf. dog stk. 5 og § 110, stk. 1.

Stk. 3. En indsat, der ikke har pligt til beskæftigelse, jf. § 38, stk. 3, og som fremsætter ønske om beskæftigelse på et tidspunkt, hvor institutionen ikke kan tilbyde beskæftigelse, skal i en kortere periode alene have dækket sine personlige fornødenheder, hvis den pågældende indsatte tidligere under strafudstælsen har afvist tilbud om beskæftigelse.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet opsparer en andel af vederlaget efter stk. 1, der udbetales til den indsatte senest på tidspunktet for løsladelsen, for udvisningsdømte dog senest på tidspunktet for hjemrejsen. Udgifter, som den indsatte skal afholde i forbindelse med udgang og løsladelse, herunder efterfølgende hjemrejse, modregnes i det opsparede beløb, hvis den indsatte ikke selv afholder udgifterne.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om ydelser efter stk. 1 og 2 og kan i den forbindelse fastsætte regler om, at andre indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse, skal have udbetalt vederlag for beskæftigelse. Der kan endvidere fastsættes regler om ordningerne nævnt i stk. 3 og 4, herunder om andelen af vederlaget, der skal opspares for indsatte, der er udvist af landet ved dom. Der kan desuden fastsættes regler om løsladelsesbeløb, herunder om, at visse indsatte, der er udvist af landet ved dom, ikke er omfattet heraf.

Fritiden

§ 43. En indsat skal i videst muligt omfang selv varetage praktiske opgaver vedrørende sine personlige forhold, herunder madlavning og rengøring.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal tilbyde de indsatte aktiviteter i fritiden.

Stk. 3. En indsat har ret til dagligt at tilbringe mindst én time i fri luft, medmindre dette vil være uforeneligt med institutionens varetagelse af sikkerhedsmæssige hensyn eller den indsatte er anbragt i sikringscelle i medfør af § 66.

Forsorgsmæssig bistand

§ 44. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede og bistå en indsat med hensyn til den pågældendes arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på

- 1) at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse og
- 2) at begrænse de ulemper, som følger af frihedsberøvelsen.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal i forbindelse med sin virksomhed efter stk. 1 formidle kontakt til personer,

institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand.

Sundhedsmæssig bistand

§ 45. En indsat har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler om tvangsbehandling i Anstalten ved Herstedvester af indsatte, der opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse i loven om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, og som ikke kan overføres til en almindelig psykiatrisk afdeling.

Stk. 3. Behandlingen skal ske i overensstemmelse med reglerne i den i stk. 2 nævnte lov, herunder også for så vidt angår adgang til at klage til Patientombuddet over anstaltens beslutning om tvangsbehandling. Patientrådgiver beskikkes dog kun, hvis den pågældende ikke i forvejen har en bistandsværge efter straffelovens § 71.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om sundhedsmæssig bistand til indsatte.

Behandling

§ 45 a. En indsat har ret til vederlagsfri social behandling mod stofmisbrug, medmindre afgørende sikkerheds- eller ordensmæssige forhold taler imod, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En indsat, der er udvist af landet ved dom, har ikke ret til vederlagsfri social behandling mod stofmisbrug, medmindre særlige forhold taler herfor.

Stk. 3. Social behandling mod stofmisbrug skal så vidt muligt iværksættes senest 14 dage efter, at den indsatte har fremsat begæring herom over for kriminalforsorgen.

Kapitel 9

Indsattes kontakt til samfundet uden for institutionen

Udgang

§ 46. En indsat kan få tilladelse til udgang, når

- 1) udgangsformålet er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige eller andre personlige hensyn,
- 2) der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse med udgang vil begå ny kriminalitet, undtage sig fortsat straffuldbyrdelse eller på anden måde misbruge udgangstilladelsen, og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udgangstilladelsen.

Stk. 2. Ved vurderingen af risikoen for misbrug af udgangstilladelsen skal det tillægges særlig vægt, hvis den indsatte

- 1) er dømt for farlig kriminalitet og ikke har været løsladt i tiden mellem dom og strafudståelse,
- 2) under strafudståelsen er undvejet eller har forsøgt herpå,
- 3) under strafudståelsen har begået strafbart forhold,
- 4) under strafudståelsen er udeblevet fra en tidligere udgang eller i øvrigt har misbrugt en tilladelse til udgang eller

- 5) under en tidligere strafudståelse har foretaget handlinger som nævnt i nr. 2-4, uden at betingelserne for uledsaget udgang senere blev fundet opfyldt, eller
- 6) ikke er mødt til afsoning i overensstemmelse med tilsigelsen.

Stk. 3. Udgang kan ikke finde sted, hvis den dømte af politiet skønnes af have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

Stk. 4. Udgang kan ikke finde sted, hvis den dømte inden for de seneste 3 måneder er ikendt disciplinærstraf for overtrædelse af § 36, stk. 2, eller regler fastsat i medfør af § 36, stk. 3, jf. stk. 2. Dog kan der undtagelsesvis gives tilladelse til udgang, hvis helt særlige omstændigheder taler derfor.

§ 47. Tilladelse til udgang gives for et bestemt tidsrum, der medregnes til straffetiden.

§ 48. Tilladelse til udgang betinges af, at den indsatte under udgangen ikke begår strafbart forhold eller i øvrigt misbruger udgangstilladelsen.

Stk. 2. Tilladelsen kan endvidere betinges af andre vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug, herunder at den indsatte under udgangen

- 1) ledsages af personale fra kriminalforsorgsområdet,
- 2) overnatter i arresthus, fængsel eller en af kriminalforsorgens udslusningsfængsler,
- 3) undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen, jf. stk. 3,
- 4) med mellemrum giver møde hos kriminalforsorgen eller hos politiet eller undergiver sig lignende kontrolforanstaltninger og
- 5) undergiver sig vilkår som nævnt i straffelovens § 57.

Stk. 3. Ved vilkår som nævnt i stk. 2, nr. 3, kan der træffes bestemmelse om, at reglerne i §§ 78 b – 78 f eller regler udstedt i medfør heraf helt eller delvis skal finde tilsvarende anvendelse.

§ 49. En tilladelse til udgang kan tilbagekaldes, eller vilkårene for tilladelsen ændres, såfremt

- 1) den indsatte udebliver fra udgang eller i øvrigt ikke overholder de vilkår, der er fastsat for udgangstilladelsen i medfør af § 48, eller
- 2) nye oplysninger om den indsattes forhold giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge den meddelte udgangstilladelse.

§ 49 a. En indsat, der er idømt fængselsstraf på livstid eller forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, kan ikke opnå tilladelse til udgang, før der er udstået 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid, eller indtil vedkommende har været anbragt i forvaring i 10 år, medmindre udgang sker til be-

stemte særlige formål eller med henblik på at vurdere den forvaringsdømtes farlighed.

§ 50. Justitsministeren fastsætter regler om tilladelse til udgang. Det kan i forbindelse med sådanne regler bestemmes, at tilladelse til udgang først kan gives efter ophold i et bestemt tidsrum i institutionen og efter udståelse af en bestemt del af straffen, samt at tilladelse til udgang ikke kan gives i et tidsrum af op til 6 måneder fra indsættelsen, hvis den indsatte er udeblevet uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning. Det kan endvidere bestemmes, at den indsatte, hvis tilladelse til udgang afslås på grund af fare for misbrug, jf. § 46, stk. 1, nr. 2, eller hvis tilladelse til udgang tilbagekaldes på grund af misbrug eller fare herfor, jf. § 49, nr. 1 og 2, er afskåret fra i et bestemt tidsrum at forlange en afgørelse af spørgsmålet om tilladelse til udgang.

§ 50 a. Kriminalforsorgen bestemmer, om indsatte, der er idømt tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, kan udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningsfængsel, når

- 1) en tredjedel af straffen er udstået,
- 2) der ikke skønnes at være risiko for misbrug af udstationeringen og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udstationering.

Stk. 2. Udstationering efter stk. 1 kan tidligst ske 8 måneder før forventet prøveløsladelse.

Stk. 3. Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter, at der er sikret den indsatte passende beskæftigelse og underhold.

Stk. 4. Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter desuden, at den indsatte boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationeringen kan gennemføres, og at personer over 18 år, der har samme bopæl som den indsatte, meddeler samtykke dertil.

Stk. 5. § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 50 b. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol og til udslusningsfængsel, herunder om behandling af sager om udstationering, om vilkår, om kontrol og tilsyn m.v. og om tilbagekaldelse af tilladelser til udstationering.

Besøg m.v.

§ 51. En indsat har ret til mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed og så vidt muligt af to timers varighed. Der kan i den enkelte institution gives tilladelse til besøg i videre omfang end nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. En indsat har uden de i stk. 1 nævnte begrænsninger ret til at modtage besøg af den advokat, der er beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag. Det samme gælder besøg i øvrigt af advokater, der efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlige forsvarere.

Stk. 3. En udenlandsk indsat har uden de i stk. 1 nævnte begrænsninger ret til samtale med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentanter.

Stk. 4. En indsat, som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og om hvem politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, har ikke ret til at modtage besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om forbud mod besøg i et tidsrum af op til 3 måneder fra indsættelsen, hvis den indsatte er udeblevet uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning.

§ 51 a. Uanset § 51, stk. 1, må en indsat, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, ikke uden tilladelse få besøg i de første 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid, eller indtil den pågældende har været anbragt i forvaring i de første 10 år.

Stk. 2. Kriminalforsorgen meddeler tilladelse til besøg fra nærtstående eller personer, som den indsatte havde kontakt til før varetægtsfængslingen. Der kan meddeles tilladelse til besøg af andre end de i 1. pkt. nævnte personer, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på besøg fra de personer, der er nævnt i § 51, stk. 2 og 3, og berører ikke den indsatte ret efter § 54.

Stk. 4. Besøg, som sker i overensstemmelse med stk. 1, kan underkastes de vilkår og begrænsninger, som fremgår af § 51, stk. 4, og §§ 52-54.

Stk. 5. Det påhviler den indsatte at påvise, at en person er nærtstående, eller at der er etableret kontakt før varetægtsfængslingen.

§ 52. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at de besøgende skal indhente forudgående tilladelse til at besøge den indsatte. Det kan gøres til et vilkår for en besøgstilladelse, at den besøgende lader sig undersøge. Undersøgelsen kan bestå i visitation af det tøj, som den besøgende er iført ved fremmødet, og nærmere undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning og medbragte effekter. Undersøgelse af den besøgende kan ligeledes finde sted efter reglerne i kapitel 10 a.

§ 53. Besøg til en indsat, som af politiet skønnes at indtage en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal overværes af personalet i institutionen, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til at forebygge kriminalitet.

Stk. 2. Besøg til en indsat, som er dømt for overtrædelse af en af de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens 12. eller 13. kapitel, eller som kriminalforsorgen skønner at være radikaliseret, ekstremistisk eller i risiko for at blive det, skal overværes af personalet i institutionen, hvis dette skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme eller af hensyn til at forebygge kriminalitet.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af de indsattes ret til besøg. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om begrænsninger i denne ret ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme eller af hensyn til at forebygge kriminalitet, herunder om adgang for kriminalforsorgsområdet til at træffe bestemmelse om forbud mod besøg af bestemte personer og om gennemførelse af besøg under overværelse af personale i institutionen. Besøg af advokat, jf. § 51, stk. 2, skal dog altid være uoverværet.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet fastsætter i øvrigt regler om besøgenes afvikling.

§ 54. En indsat har ret til at have sit barn under 1 år hos sig i institutionen, hvis den indsatte selv er i stand til at passe barnet.

Stk. 2. En indsat har ret til at have sit barn, der er fyldt 1 år, men ikke 3 år, hos sig i institutionen, hvis den indsatte selv er i stand til at passe barnet og kriminalforsorgsområdet og de sociale myndigheder finder, at forholdene i institutionen er forenelige med hensynet til barnet.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelse af denne ret.

Brevveksling

§ 55. En indsat har ret til brevveksling.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan uden retskendelse åbne og lukke breve til og fra den indsatte. Det sker i den indsattes påsyn bortset fra de tilfælde, der er omfattet af stk. 3-5.

Stk. 3. Gennemlæsning af breve til og fra den indsatte kan alene ske, hvis dette af kriminalforsorgsområdet skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet, af hensyn til overholdelse af § 55 a eller for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen.

Stk. 4. Breve til og fra en indsat, som af politiet skønnes at indtage en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal gennemlæses, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til at forebygge kriminalitet.

Stk. 5. Breve til og fra en indsat, som er dømt for overtrædelse af en af de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens 12. eller 13. kapitel, eller som kriminalforsorgen skønner at være radikaliseret, ekstremistisk eller i risiko for at blive det, skal gennemlæses, hvis dette skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kri-

minalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme eller af hensyn til at forebygge kriminalitet.

Stk. 6. I tilfælde, hvor gennemlæsning har fundet sted, kan et brev efter bestemmelse af kriminalforsorgsområdet tilbageholdes, hvis det af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen ikke bør afsendes.

Stk. 7. Et tilsendt brev, der af grunde som nævnt i stk. 6 ikke bør udleveres, skal tilbagesendes. Et tilsendt brev kan dog tilbageholdes, hvis det af sikkerhedsmæssige hensyn anses for påkrævet.

Stk. 8. Afsenderen skal gøres bekendt med tilbageholdelsen af brevet. Orientering af afsenderen kan dog undlades i indtil 4 uger, i det omfang formålet med tilbageholdelsen ellers ville forspildes.

Stk. 9. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af de indsattes ret til brevveksling.

§ 55 a. Uanset § 55, stk. 1, må en indsat, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, ikke uden tilladelse brevveksle i de første 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid, eller indtil den pågældende har været anbragt i forvaring i de første 10 år.

Stk. 2. Kriminalforsorgen meddeler tilladelse til brevveksling med nærtstående eller personer, som den indsatte havde kontakt til før varetægtsfængslingen. Der kan meddeles tilladelse til brevveksling med andre end de i 1. pkt. nævnte personer, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på brevveksling, som sker efter § 56.

Stk. 4. Brevveksling, som sker i overensstemmelse med stk. 1, kan i øvrigt underkastes de vilkår og begrænsninger, som følger af § 55.

Stk. 5. Det påhviler den indsatte at påvise, at en person er nærtstående, eller at der er etableret kontakt før varetægtsfængslingen.

§ 56. En indsat har ret til ukontrolleret brevveksling med justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen, domstolene, herunder Den Særlige Klageret, Procesbevillingsnævnet, anklagemyndigheden og politiet, Folketingets Ombudsmand, medlemmer af Folketinget, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission, FN's Torturkomité og den advokat, der har været beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag. Det samme gælder brevveksling i øvrigt med advokater, der i medfør af retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlige forsvarere.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om ukontrolleret brevveksling, herunder om kontrol af afsenderens identitet. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om adgang til ukontrolleret brevveksling med andre enkeltpersoner eller danske, udenlandske eller internationale offentlige myndigheder.

Telefonsamtaler

§ 57. En indsat har, i det omfang det er praktisk muligt, ret til at føre telefonsamtaler.

Stk. 2. Adgangen til at føre telefonsamtaler kan nægtes, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen.

Stk. 3. I lukkede institutioner optages, påhøres eller aflyttes telefonsamtalen uden retskendelse, medmindre dette ikke findes nødvendigt af de i stk. 2 nævnte hensyn. Såfremt samtalen optages, påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed. Optagelser af telefonsamtaler slettes, senest 6 måneder efter at de er foretaget.

Stk. 4. Telefonsamtaler til og fra en indsat, som af politiet skønnes at indtage en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal optages, påhøres eller aflyttes, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til at forebygge kriminalitet. Såfremt samtalen optages, påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed. Optagelser af telefonsamtaler slettes, senest 6 måneder efter at de er foretaget.

Stk. 5. Telefonsamtaler til og fra en indsat, som er dømt for overtrædelse af en af de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens 12. eller 13. kapitel, eller som kriminalforsorgen skønner at være radikaliseret, ekstremistisk eller i risiko for at blive det, skal optages, påhøres eller aflyttes, hvis dette skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme eller af hensyn til at forebygge kriminalitet.

Stk. 6. Telefonsamtaler med de i § 56, stk. 1, nævnte personer og myndigheder m.v. optages, påhøres eller aflyttes ikke.

Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af de indsattes ret til at føre telefonsamtaler. Der kan endvidere fastsættes regler om optagelse af telefonsamtaler efter stk. 3-5 og om kontrol af optagelserne.

§ 57 a. Uanset § 57, stk. 1, må en indsat, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, ikke uden tilladelse føre telefonsamtaler i de første 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid, eller indtil den pågældende har været anbragt i forvaring i de første 10 år.

Stk. 2. Kriminalforsorgen meddeler tilladelse til at føre telefonsamtaler med nærtstående eller personer, som den indsatte havde kontakt til før varetægtsfængslingen. Der kan meddeles tilladelse til at føre telefonsamtaler med andre end de i 1. pkt. nævnte personer, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved telefonsamtaler med de personer og myndigheder m.v., som er nævnt i § 56.

Stk. 4. Telefonsamtaler, som føres i overensstemmelse med stk. 1, kan i øvrigt underkastes de vilkår og begrænsninger, som følger af § 57.

Stk. 5. Det påhviler den indsatte at påvise, at en person er nærtstående, eller at der er etableret kontakt før varetægtsfængslingen.

Aviser, bøger m.v.

§ 58. En indsat skal have mulighed for at holde sig orienteret ved avislæsning og gennem radio- og fjernsynsudsendelser m.v.

Stk. 2. En indsat har ret til at låne bøger og tidsskrifter gennem det offentlige biblioteksvæsen.

Stk. 3. Udenlandske indsatte bør så vidt muligt have adgang til aviser, tidsskrifter, bøger m.v. på deres eget sprog.

Kontakt til medierne

§ 59. En indsat har ret til i institutionen at udtale sig og i den forbindelse at lade sig fotografere til medierne.

Stk. 2. Denne ret kan dog begrænses af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen eller for i øvrigt at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen.

Stk. 3. §§ 51 a, 55 a og 57 a finder ikke anvendelse, i forbindelse med at den indsatte i institutionen udtaler sig og i den forbindelse lader sig fotografere til medierne, jf. stk. 1.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af de indsattes ret efter stk. 1.

Tilkendegivelser til offentligheden fra livstidsdømte og visse forvaringsdømte

§ 59 a. En indsat, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, må ikke uden tilladelse offentligt fremsætte tilkendegivelser om den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids- eller forvaringsdom for, eller forbrydelser med tilknytning hertil.

Stk. 2. Kriminalforsorgen meddeler tilladelse efter stk. 1, medmindre tilkendegivelsen bør begrænses for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen eller dennes pårørende eller for at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen.

Stk. 3. En anden fysisk person må ikke på vegne af den indsatte offentligt fremsætte en tilkendegivelse som nævnt i stk. 1, uden at den indsatte efter stk. 2 har fået tilladelse til at fremsætte den pågældende tilkendegivelse.

Livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes overtrædelse af bestemmelserne om tilladelse til kontakt med omverdenen

§ 59 b. Kriminalforsorgen kan afskære en indsat, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, og som flere gange har overtrådt § 51 a, stk. 1, § 55 a, stk. 1, eller § 57 a, stk. 1, fra retten til besøg, brevveksling og telefoni i et nærmere bestemt tidsrum.

Kapitel 10

Indgreb over for den indsatte

Undersøgelse af den indsatte person og opholdsrum

§ 60. Direktoratet for Kriminalforsorgen og kriminalforsorgsområdet kan uden retskendelse undersøge, hvilke effekter en indsat har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person, hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes eller sikkerhedshensyn iagttages, herunder,

- 1) når den indsatte indsættes i institutionen,
- 2) hvis den indsatte mistænkes for uretmæssig besiddelse af effekter,
- 3) før og efter besøg eller
- 4) før og efter fravær fra institutionen eller opholdsafdelingen.

Stk. 2. Undersøgelse af den indsatte kan ligeledes finde sted efter reglerne i kapitel 10 a.

Stk. 3. Endvidere kan kriminalforsorgsområdet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn træffe bestemmelse om en nærmere undersøgelse af den indsatte person, hvis der er bestemte grunde til at antage, at den indsatte er i uretmæssig besiddelse af effekter.

Stk. 4. Undersøgelse må dog ikke gennemføres, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 5. Undersøgelse skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Stk. 6. Undersøgelse, der indebærer afklædning, må kun foretages og overværes af personer af samme køn som den indsatte. Dette gælder dog ikke for sundhedspersonale.

Stk. 7. En undersøgelse som nævnt i stk. 3 må kun foretages under medvirke af en læge. Lægen tager stilling til, om indgrebets gennemførelse under hensyn til den hermed forbundne smerte og risiko samt den indsatte tilstand er lægeligt forsvarligt.

Stk. 8. Kriminalforsorgsområdet kan træffe bestemmelse om tilbageholdelse af effekter, der findes i den indsatte besiddelse, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 9. Endvidere kan kriminalforsorgsområdet uden retskendelse gennemlæse og træffe bestemmelse om tilbageholdelse af breve og andre optegnelser, som findes i den indsatte besiddelse, hvis det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. § 56 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Kriminalforsorgsområdet kan uden retskendelse gøre sig bekendt med indholdet af elektroniske effekter, som en indsat har i sin besiddelse, eller som i øvrigt forefindes i kriminalforsorgens institutioner, og som indsatte efter lovgivningen ikke må besidde.

Stk. 11. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af undersøgelser af den indsatte person og opholdsrum.

§ 60 a. Kriminalforsorgsområdet kan træffe bestemmelse om, at en indsat skal afgive udåndingsprøve eller urinprøve

med henblik på at undersøge for eventuel indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning.

Stk. 2. § 60, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af udåndingsprøvekontrol og urinprøvekontrol.

Fotografering og optagelse af fingeraftryk

§ 61. Kriminalforsorgsområdet har ret til at fotografere og optage fingeraftryk af den indsatte med henblik på senere identifikation.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af fotografering og optagelse af fingeraftryk efter stk. 1, herunder om opbevaring og destruktion.

Magtanvendelse

§ 62. Direktoratet for Kriminalforsorgen og kriminalforsorgsområdet kan anvende magt over for en indsat, hvis det er nødvendigt

- 1) for at afværge truende vold, overvinde voldsom modstand eller for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse,
- 2) for at hindre undvigelse eller standse undvegne eller
- 3) for at gennemtvinge en påbudt foranstaltning, når øjeblikkelig gennemførelse af denne er nødvendig og den indsatte afviser eller undlader at følge personalets anvisninger herom.

Stk. 2. Magtanvendelse kan ske ved greb, skjold, stav, peberspray og tåregas.

Stk. 3. Magtanvendelse må ikke gennemføres, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 4. Magtanvendelse skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Der skal gennemføres lægetilsyn efter magtanvendelse, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst, hos den indsatte i forbindelse med anvendelsen af magt, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om bæring af magtmidler og anvendelse af magt over for indsatte.

Udelukkelse fra fællesskab

§ 63. Kriminalforsorgsområdet kan udelukke en indsat fra fællesskab med andre indsatte, hvis det er nødvendigt

- 1) for at forebygge undvigelse, strafbar virksomhed eller voldsom adfærd,
- 2) for at gennemføre foranstaltninger, der er nødvendige af sikkerhedshensyn eller for at forebygge smittefare, eller
- 3) fordi den indsatte udviser en grov eller oftere gentagen utilladelig adfærd, som er åbenbart uforenelig med fortsat ophold i fællesskab med andre indsatte.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan undtagelsesvis udelukke en indsat fra fællesskab med andre indsatte i op til 5 dage, hvis det er nødvendigt for at beskytte den indsatte mod overgreb.

Stk. 3. Såfremt der er grund til at antage, at betingelserne i stk. 1 for udelukkelse fra fællesskab er opfyldt, kan kriminalforsorgsområdet midlertidigt udelukke den indsatte fra fællesskab med andre indsatte, mens spørgsmålet om udelukkelse behandles. Er der grund til at antage, at betingelserne i § 25 for overførsel til lukket fængsel eller i § 26 for overførsel mellem ensartede lukkede afsoningsinstitutioner eller i § 28 for overførsel til arresthus er opfyldt, kan kriminalforsorgsområdet også midlertidigt udelukke den indsatte fra fællesskab med andre indsatte, mens spørgsmålet om overførsel behandles.

Stk. 4. En indsat, der udelukkes fra fællesskab, isoleres i opholdsrum på særlig afdeling, i eget opholdsrum eller i et arresthus.

Stk. 5. Hvis en indsat afsoner straf for grov kriminalitet under anvendelse af våben eller andre personfarlige metoder og under fuldbyrdelsen af straffen eller under forudgående varetægtsfængsling er undvejet eller har forsøgt at undvige ved anvendelse af våben eller andre personfarlige metoder, kan Direktoratet for Kriminalforsorgen bestemme, at isolation skal gennemføres på skift i særligt sikrede afsnit og opholdsrum i forskellige lukkede fængsler og arresthuse, såfremt der er en særlig bestyrket mistanke om, at den indsatte på ny vil forsøge at undvige.

Stk. 6. Udelukkelse fra fællesskab må ikke foretages, hvis udelukkelsen efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 7. Udelukkelse fra fællesskab skal gennemføres så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Stk. 8. Udelukkelse fra fællesskab skal straks bringes til ophør, når betingelserne herfor ikke længere er opfyldt. Kriminalforsorgsområdet skal mindst én gang om ugen overveje spørgsmålet om helt eller delvis at bringe udelukkelsen fra fællesskab til ophør.

Stk. 9. Udelukkelse fra fællesskab må ikke overstige 3 måneder. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan dog træffe afgørelse om udelukkelse fra fællesskab i mere end 3 måneder, såfremt der foreligger helt særlige omstændigheder. I givet fald finder stk. 8, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Justitsministeren fastsætter regler om udelukkelse af indsatte fra fællesskab med andre indsatte.

§ 64. Bestemmelserne i § 63 omfatter ikke kriminalforsorgsområdets afgørelse om, at

- 1) en indsat kortvarigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde skal opholde sig i eget opholdsrum eller i særlig observationscelle, eller
- 2) en indsat, der nægter at være beskæftiget med en af kriminalforsorgsområdet godkendt aktivitet, skal opholde sig i eget opholdsrum eller på andet anvist opholdssted i arbejdstiden.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om indsattes ophold efter stk. 1, herunder om godkendelse og anvendelse af observationsceller.

Sikringsmidler

Håndjern

§ 65. Håndjern kan anvendes, hvis det er nødvendigt

- 1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand,
- 2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse eller
- 3) for at hindre undvigelse.

Stk. 2. Håndjern må dog ikke anvendes, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Håndjern skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader. Der skal gennemføres lægetilsyn, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst, hos den indsatte i forbindelse med anvendelsen af håndjern, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om anvendelsen af håndjern, herunder om lægetilsyn og andet tilsyn.

§ 65 a. Håndjern kan anvendes ved den indsatte enkeltstående fravær fra lukkede fængsler og arrestere. Bestemmelsen finder ikke anvendelse ved den indsatte enkeltstående fravær ved besøg hos nærtstående.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan træffe bestemmelse om, at en indsat i institutionen i en periode på op til 4 uger kan ilægges håndjern ved ophold uden for cellen, hvis

- 1) den indsatte har optrådt voldeligt over for personale ansat i institutionerne,
- 2) den indsatte udviser en grov eller gentagen utilladelig adfærd over for personale ansat i institutionerne eller
- 3) den indsatte er tilknyttet en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, og som aktuelt har begået voldelige overfald mod personale ansat i institutionerne.

Stk. 3. § 65, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om brugen af håndjern efter stk. 1 og 2, herunder at afgørelser efter stk. 1 ikke skal begrundes.

§ 65 b. Justitsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af nye sikringsmidler. Reglerne i § 65 og § 65 a finder tilsvarende anvendelse ved anvendelsen af disse sikringsmidler.

Sikringscelle

§ 66. Efter bestemmelse af kriminalforsorgsområdet kan en indsat anbringes i sikringscelle og herunder tvangsfikseres ved anvendelse af bælte, hånd- og fodremme samt handsker, hvis det er nødvendigt

- 1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand eller
- 2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse.

Stk. 2. Anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering må dog ikke foretages, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Stk. 4. En indsat, der er tvangsfikseret, skal have fast vagt.

Stk. 5. Ved tvangsfiksering af en indsat i sikringscelle skal institutionen straks anmode en læge om at foretage tilsyn med den indsatte. Lægen skal tilse den pågældende, medmindre lægen skønner sådant tilsyn åbenbart unødvendigt.

Stk. 6. Ved anbringelse i sikringscelle uden tvangsfiksering skal der tilkaldes læge, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst, hos den indsatte, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Stk. 7. Justitsministeren fastsætter regler om godkendelse af sikringsceller og om anvendelsen af sikringsceller og tvangsfiksering, herunder om lægetilsyn og andet tilsyn.

Kapitel 10 a

Anvendelse af kropsscannere i kriminalforsorgens institutioner

§ 66 a. Direktoratet for Kriminalforsorgen og kriminalforsorgsområdet kan i de situationer, der er omfattet af § 60, stk. 1, anvende kropsscanner ved undersøgelse af en indsat. Kropsscanner kan ligeledes anvendes ved undersøgelse af andre, der søger adgang til kriminalforsorgens institutioner.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om anvendelse af kropsscannere, herunder om udbredelsen af ordningen, kontrollens omfang, udstyrets art og behandlingen af de indsamlede oplysninger.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at kontrol ved anvendelse af kropsscannere skal omfatte en nærmere afgrænset personkreds. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, i hvilken udstrækning kontrollen skal omfatte personer, som søger adgang til kriminalforsorgens institutioner i medfør af deres erhverv.

Kapitel 10 b

Kriminalforsorgens behandling af oplysninger om indsatte m.v.

§ 66 b. Kriminalforsorgen kan indsamle, behandle og videregive oplysninger om indsatte og personer, som indsatte har kontakt til, til andre myndigheder, hvis ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, hensyn til kriminalforsorgens eller andre myndigheders indsats mod radikaliserings og ekstremisme eller hensyn til at bekæmpe og forebygge kriminalitet taler herfor.

Stk. 2. Politiets Efterretningstjeneste kan indhente oplysninger om indsatte direkte fra registre og systemer i kriminalforsorgen, i det omfang indhentelsen må antages at have betydning for varetagelsen af efterretningstjenestens opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13. Kapitel 2 i lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) finder anvendelse for indhentning af oplysninger efter 1. pkt.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om kriminalforsorgens virksomhed efter stk. 1.

Kapitel 11

Disciplinærstraf, konfiskation og modregning af erstatningsbeløb

Disciplinærstraf

§ 67. En indsat skal af kriminalforsorgsområdet ikendes disciplinærstraf

- 1) ved overtrædelse af § 32,
- 2) ved udeblivelse, undvigelse eller forsøg herpå,
- 3) ved tilsidesættelse af beskæftigelsespligten efter § 38, stk. 1,
- 4) ved nægtelse af afgivelse af udåndingsprøve eller urinprøve efter § 60 a,
- 5) ved indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning,
- 6) ved overtrædelse af de regler eller anvisninger, der gælder for rygning i institutionen,
- 7) ved overtrædelse af straffelovgivningen, når overtrædelsen tillige indebærer en selvstændig krænkelse af orden eller sikkerhed i institutionen,
- 8) ved overtrædelse af regler fastsat af justitsministeren, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinærstraf,
- 9) ved overtrædelse af regler fastsat af kriminalforsorgsområdet, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinærstraf,
- 10) ved overtrædelse af § 51 a, stk. 1, § 55 a, stk. 1, eller § 57 a, stk. 1,
- 11) ved overtrædelse af § 59 a, stk. 1, og
- 12) ved overtrædelse af § 59 a, stk. 3.

§ 68. Som disciplinærstraf kan anvendes advarsel, bøde og strafcelle.

Stk. 2. Strafcelle kan dog kun anvendes for følgende forhold eller forsøg herpå:

- 1) Udeblivelse eller undvigelse,
- 2) indsmugling, besiddelse eller indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning,
- 3) nægtelse af afgivelse af udåndingsprøve eller urinprøve efter § 60 a,
- 4) indsmugling eller besiddelse af våben og andre personfarlige genstande,
- 5) vold eller trusler om vold mod medindsatte, personale eller andre i institutionen,
- 6) groft hærværk og
- 7) andre grove eller oftere gentagne forseelser.

Stk. 3. Disciplinærstraf i form af bøde og strafcelle kan ikendes i forening.

Stk. 4. Fuldbyrðelsen af disciplinærstraf kan helt eller delvis undlades på betingelse af, at den indsatte i en bestemt periode ikke begår strafbart forhold eller en ny disciplinærforseelse.

§ 69. Ved ikendelse af bøde som disciplinærstraf fastsættes bødens størrelse under hensyn til overtrædelsens art og omfang. Bøden kan dog højst udgøre et beløb svarende til

det almindelige vederlag, der udbetales indsatte for en uges beskæftigelse, med fradrag af den del af vederlaget, som er beregnet til dækning af personlige fornødenheder.

Stk. 2. En ikendt bøde kan modregnes i den indsatte vederlag for beskæftigelse efter § 42, stk. 1. Den indsatte skal dog mindst have udbetalt en ydelse til dækning af personlige fornødenheder.

§ 70. Ved ikendelse af straffe-celle som disciplinærstraf fastsættes varigheden under hensyn til overtrædelsens art og omfang til et tidsrum af højst 4 uger. For unge under 18 år fastsættes tidsrummet dog til højst 7 dage, medmindre sagen angår vold mod personale i institutionen.

Stk. 2. En indsat, der er ikendt straffe-celle, anbringes i særlig afdeling eller eget opholdsrum eller i et arresthus. Under anbringelsen er den indsatte udelukket fra fællesskab i institutionen. Unge under 18 år kan dog deltage i beskæftigelse i institutionen, medmindre konkrete grunde taler herimod.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om udståelse af straffe-celle.

Forhørs-celle

§ 71. Hvis der er begrundet mistanke om, at en indsat har overtrådt bestemmelser, der må antages at medføre straffe-celle som disciplinærstraf, kan den indsatte anbringes i forhørs-celle, hvis det er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af undersøgelser i disciplinærsagen.

Stk. 2. Anbringelse i forhørs-celle må ikke udstrækkes i længere tid, end undersøgelsen nødvendiggør, og kan højst vare i 5 dage.

Stk. 3. Den tid, som en indsat har været anbragt i forhørs-celle, fradrages i udståelsen af straffe-celle.

Stk. 4. Anbringelse i forhørs-celle sker efter samme regler som udståelse af straffe-celle.

Behandling af disciplinærsager

§ 72. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af disciplinærsager.

Konfiskation

§ 73. Kriminalforsorgsområdet kan træffe bestemmelse om konfiskation, når genstande og penge er ulovligt indført, erhvervet eller tilvirket i institutionen. Det samme gælder for genstande og penge, der i øvrigt er medtaget, besiddet eller rådet over i strid med regler eller anvisninger for ophold i institutionen. 1. og 2. pkt. finder dog ikke anvendelse på genstande og penge, der tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan endvidere træffe bestemmelse om konfiskation, når genstande og penge søges indsmuglet til indsatte. Det gælder dog ikke, hvis de tilhører tredjemand, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold. Det gælder heller ikke, hvis de tilhører den indsatte og den indsatte godtgør ikke at have haft kendskab til det ulovlige forhold.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet kan desuden træffe bestemmelse om konfiskation, når genstande og penge som

nævnt i stk. 1 findes på institutionens område, hvis det ikke kan fastslås, hvem de tilhører.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om konfiskation.

Modregning af erstatningsbeløb

§ 74. Såfremt den indsatte under fuldbyrdelsen ved ansvarspådragende adfærd har forvoldt skade på ting, der tilhører en af kriminalforsorgens institutioner, kan kriminalforsorgsområdet bestemme, at erstatningsbeløbet skal modregnes i den indsatte vederlag for beskæftigelse efter § 42, stk. 1. Den indsatte skal dog mindst have udbetalt en ydelse til dækning af personlige fornødenheder.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om modregning af erstatningsbeløb.

Kapitel 12

Straf afbrydelse

Straf afbrydelse ved undvigelse, udeblivelse, varetægtsfængsling m.v.

§ 75. Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen afbrydes, hvis den dømte

- 1) udebliver, undviger eller i øvrigt selvforskyldt unddrager sig straffuldbyrdelsen eller
- 2) anholdes eller varetægtsfængsles i mindst 24 timer.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om straf afbrydelse efter stk. 1.

§ 75 a. Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen afbrydes, hvis Hjemrejsestyrelsen bestemmer, at en udlænding, som er idømt ubetinget fængselsstraf i op til 4 måneder og udvist af landet, eller som er idømt ubetinget fængselsstraf for overtrædelse af hjemrejselovens § 12, stk. 2-4, eller § 13, stk. 2 eller 4, skal udsendes straks.

Stk. 2. Inden det bestemmes, om udlændingen skal udsendes straks, vurderer Hjemrejsestyrelsen, om hensynet til retshåndhævelsen eller andre særlige omstændigheder taler for, at straffen ikke bør afbrydes efter stk. 1.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om straf afbrydelse efter stk. 1 og 2 og om genoptagelse eller iværksættelse af strafsoning efter § 77, stk. 2.

§ 75 b. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan beslutte, at en person, som afsoner fængselsstraf eller dom til forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af § 1 a, stk. 2, skal overdrages til Republikken Kosovo til strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en kosovarisk fængselsstraf, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 2. Fuldbyrdelsen af fængselsstraf eller forvaring, der sker i henhold til regler fastsat i medfør af § 1 a, stk. 2, afbrydes, hvis justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, bestemmer, at den pågældende skal overdrages til Republikken Kosovo til strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en kosovarisk fængselsstraf i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om overdragelse til Republikken Kosovo efter stk. 1, om straf afbrydelse

efter stk. 2 og om genoptagelse af strafafsoning efter § 77, stk. 3.

Tilladelse til strafafbrydelse

§ 76. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan tillade, at en straffuldbyrdelse midlertidigt afbrydes, når

- 1) ganske særlige omstændigheder af f.eks. arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmaessig karakter taler imod en umiddelbar fortsættelse af straffuldbyrdelsen,
- 2) fare for misbrug ikke antages at foreligge og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod strafafbrydelse.

Stk. 2. Tilladelse til strafafbrydelse betinges af, at den pågældende ikke begår strafbart forhold. Tilladelse kan endvidere betinges af, at den pågældende i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen.

Stk. 3. Såfremt den pågældende ikke overholder de vilkår, der er fastsat for tilladelsen til strafafbrydelse, eller nye oplysninger tilvejebringes, hvorefter den dømte, før tilladelsen blev givet, havde begået strafbart forhold, kan tilladelsen tilbagekaldes, således at fuldbyrdelsen af fængselsstraffen herefter genoptages snarest muligt.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om strafafbrydelse efter stk. 1.

Genoptagelse af straffuldbyrdelsen

§ 77. Straffuldbyrdelsen genoptages, når den indsatte på ny giver møde, pågribes med henblik på fortsat straffuldbyrdelse, eller når kriminalforsorgen giver meddelelse herom til den pågældende.

Stk. 2. Straffuldbyrdelsen genoptages, hvis en udlænding, der har fået afbrudt straffuldbyrdelsen, jf. § 75 a, stk. 1, på ny opholder sig her i landet inden for 5 år efter gennemførelse af udsendelsen.

Stk. 3. Straffuldbyrdelsen genoptages, når en person, der har fået afbrudt straffuldbyrdelsen, jf. § 75 b, stk. 2, på ny overdrages til kriminalforsorgen fra Republikken Kosovo med henblik på genoptagelse af straffuldbyrdelsen.

Kapitel 13

Fuldbyrdelse af fængselsstraf i kriminalforsorgens udslningsfængsler og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen

§ 78. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at den dømte midlertidigt eller for hele eller resten af straffetiden anbringes på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution, når

- 1) den dømte har behov for særlig behandling eller pleje, som i væsentlig grad kan tilgodeses i den pågældende institution m.v.,
- 2) der på grund af den dømtes alder, helbredstilstand eller andre særlige omstændigheder er særlige grunde til ikke at anbringe eller beholde den dømte i fængsel eller arresthus og
- 3) afgørende hensyn til retshåndhævelsen ikke taler imod anbringelse uden for fængsel og arresthus.

Stk. 2. Dømte, der er under 18 år, anbringes i institution m.v. som omhandlet i stk. 1, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for fængsel og arresthus.

Stk. 3. Anbringelse betinges af, at den dømte ikke begår strafbart forhold. Anbringelse kan endvidere betinges af, at den dømte i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen.

Stk. 4. Såfremt den dømte ikke overholder de vilkår, der er fastsat for anbringelsen, eller nye oplysninger tilvejebringes, hvorefter den dømte, før tilladelsen blev givet, havde begået strafbart forhold, kan den pågældende tilbageføres eller overføres til fængsel eller arresthus.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om anbringelse af dømte i institution m.v. uden for fængsel eller arresthus.

Kapitel 13 a

Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

Anvendelsesområde

§ 78 a. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, meddele tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i lovens §§ 78 b-78 f.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan ikke meddeles personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, medmindre straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning, og den eller de skete overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbyrdelsen udsættes. En ansøgning kan dog ikke tillægges opsættende virkning, hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrdelsen uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 78 b. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, hvis

- 1) den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol,
- 2) den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse el. lign. er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol, og
- 3) personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffen kan fuldbyrdes på den fælles bopæl.

Stk. 2. Betingelsen i stk. 1, nr. 2, gælder ikke for personer, der er idømt fængselsstraf i 30 dage eller derunder. Der kan endvidere dispenseres fra betingelsen i særlige tilfælde, hvor den dømtes beskæftigelsessituation taler for det.

Stk. 3. Tilladelse til strafudståelse på bopælen nægtes meddelt, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagelsesvis kræver dette, eller hvis denne fuldbyrdelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig, herunder hvis der er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, som gælder for fuldbyrdelse på bopælen.

Stk. 4. Kriminalforsorgen foretager til brug for afgørelsen af, om den dømte opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, en nærmere undersøgelse af den dømtes personlige forhold, herunder vedkommendes boligforhold, beskæftigelsesforhold samt fysiske og psykiske tilstand. Hvis kriminalforsorgen finder det fornødent, kan denne i forbindelse med undersøgelsens foretagelse bestemme, at den dømte skal aflægge udåndingsprøver og urinprøver.

Stk. 5. Hvis den dømte ikke medvirker til den i stk. 4 nævnte undersøgelse, kan tilladelse til strafudståelse på bopælen ikke meddeles.

Vilkår

§ 78 c. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol meddeles på vilkår af, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden

- 1) ikke begår strafbart forhold,
- 2) kun forlader sin bopæl inden for de af kriminalforsorgsområdet fastsatte tidsrum,
- 3) kun forlader sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som kriminalforsorgsområdet har godkendt,
- 4) ikke indtager alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning,
- 5) ikke helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse el.lign.,
- 6) efterkommer pålæg fra kriminalforsorgsområdet om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse,
- 7) undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol m.v., og overholder de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet, samt
- 8) holder kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdelsen på bopælen og møder op hos kriminalforsorgsområdet efter dennes nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Der kan endvidere fastsættes andre vilkår, der findes hensigtsmæssige, herunder vilkår om, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling.

Gennemførelse af tilsyn, kontrol m.v.

§ 78 d. Under fuldbyrdelsen fører kriminalforsorgen tilsyn med den dømte, herunder med overholdelsen af de i § 78 c nævnte vilkår for tilladelsen. Inden fuldbyrdelsen iværksættes, skal kriminalforsorgsområdet vejlede den døm-

te om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de for fuldbyrdelsen fastsatte vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelser.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om tilsynets gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver m.v.

Tilbagekaldelse af tilladelse

§ 78 e. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, hvis

- 1) den dømte anmoder derom,
- 2) den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået strafbart forhold,
- 3) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den fængselsstraf, tilladelsen vedrører, eller
- 4) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere opfylder de i § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, nævnte betingelser.

Stk. 2. En tilladelse kan endvidere tilbagekaldes, hvis den dømte under fuldbyrdelsen overtræder et eller flere af de i § 78 c, stk. 1, nr. 1-8, nævnte vilkår. Det samme gælder, hvis den dømte overtræder et vilkår fastsat i medfør af § 78 c, stk. 2, eller hvis kriminalforsorgens tilsyn og kontrol med den dømte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd.

Stk. 3. Den dømte underrettes snarest muligt om tilbagekaldelsen af tilladelsen.

§ 78 f. Tilbagekaldes en tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter fuldbyrdelsens iværksættelse, skal den dømte overføres til fængsel eller arresthus til afsoning af reststraffen.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at den dømte midlertidigt skal overføres til fængsel eller arresthus, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om midlertidig overførsel af dømte til fængsel eller arresthus.

Kapitel 13 b

(Ophævet)

Kapitel 14

Løsladelse

Tidspunkt for løsladelsen

§ 79. Løsladelse sker efter endt strafudståelse eller i forbindelse med prøveløsladelse, straffabrydelse eller benådning.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om tidspunktet for løsladelsen samt om adgang til en kortere fremrykning af dette tidspunkt, herunder i tilfælde, hvor en fremrykning er begrundet i væsentlige beskæftigelsesmæssige, sociale eller andre særlige hensyn.

Beslutning om prøveløsladelse

§ 80. Såfremt den straf, der fuldbyrdes, giver mulighed for prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, skal afgørelsen om prøveløsladelse træffes på et sådant tidspunkt, at en eventuel prøveløsladelse kan ske straks efter udståelse af to tredjedele af straffen. Ved spørgsmål om prøveløsladelse efter straffelovens § 41 skal afgørelsen om prøveløsladelse træffes på et sådant tidspunkt, at en eventuel prøveløsladelse kan ske straks efter udståelse af 12 år af straffen af fængsel på livstid.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om prøveløsladelse, herunder om pligt til fornyet afgørelse af spørgsmålet om prøveløsladelse fra straf af fængsel på livstid senest 1 år efter en afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse eller genindsættelse til udståelse af sådan straf.

Gennemførelse af tilsyn og eventuelle særvilkår ved prøveløsladelse

Almindelige bestemmelser om gennemførelse af tilsyn m.v.

§ 81. Tilsyn og andre vilkår (særvilkår), der er fastsat efter straffelovens § 39, stk. 2-4, § 40 a, stk. 2-4, eller § 41, stk. 5-7, gennemføres af kriminalforsorgen, medmindre andet er bestemt i afgørelsen. Vilkår om samfundstjeneste, der er fastsat efter straffelovens § 40 a, stk. 3 eller 4, gennemføres af kriminalforsorgen. For gennemførelse af vilkår om samfundstjeneste finder reglerne i § 101, stk. 4, § 102 og § 103, stk. 1, i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 82. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede den prøveløsladte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og eventuelle særvilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelse.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal endvidere i samarbejde med den prøveløsladte og senest i forbindelse med tilsynets iværksættelse udarbejde en plan for tilsynsperioden og tiden derefter. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med forholdene i tilsynsperioden og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorved bestemmelsen i stk. 2 kan begrænses i forhold til prøveløsladte, der ikke skønnes at have behov for bistand med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Tilsyn m.v. af kriminalforsorgen

§ 83. Vilkår om tilsyn indebærer, at den prøveløsladte skal holde sig i kontakt med kriminalforsorgen efter dennes nærmere bestemmelse, herunder møde hos kriminalforsorgen og modtage dennes besøg. Den prøveløsladte skal give kriminalforsorgen oplysning om bopæl og beskæftigelse.

Stk. 2. Den prøveløsladte skal overholde særvilkår og give kriminalforsorgen sådanne oplysninger, som gennemførelsen af særvilkåret nødvendiggør.

Stk. 3. Den prøveløsladte skal på begæring dokumentere afgivne oplysninger.

Stk. 4. Den prøveløsladte skal i øvrigt overholde de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet og eventuelle særvilkår.

§ 84. Kriminalforsorgen skal tilbyde den prøveløsladte vejledning og bistand med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Kriminalforsorgen skal i den forbindelse formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand.

§ 85. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelse af tilsyn og eventuelle særvilkår, herunder om tilsynets iværksættelse, om kontakthyppeghed og om samarbejde med andre myndigheder m.v.

Vilkårsovertrædelse

§ 86. Kriminalforsorgen skal træffe foranstaltninger med henblik på at genetablere tilsynet og sikre overholdelsen af særvilkår, såfremt den prøveløsladte unddrager sig tilsynet eller gennemførelsen af særvilkår.

Stk. 2. Overtræder den prøveløsladte forskrifter eller vilkår, kan kriminalforsorgen give et pålæg om at overholde forskrifterne og vilkårene.

Stk. 3. Kriminalforsorgen skal snarest træffe afgørelse om eventuel reaktion som følge af vilkårsovertrædelsen, jf. straffelovens § 40, stk. 2 og 3, og § 42, stk. 2.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om vilkårsovertrædelse, herunder om foranstaltninger efter stk. 1 og om meddelelse af pålæg efter stk. 2.

Tilsyn m.v. af andre myndigheder end kriminalforsorgen

§ 87. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om gennemførelse af tilsyn m.v. af andre myndigheder end kriminalforsorgen.

Gennemførelse af tilsyn m.v. ved betinget benådning og ved strafafbrydelse m.v.

§ 88. Bestemmelserne i §§ 81-87 finder tilsvarende anvendelse ved tilsyn og særvilkår, der er fastsat ved benådning i de tilfælde, der er omfattet af straffelovens § 43, ved strafafbrydelse eller i øvrigt i medfør af bestemmelser i denne lov.

Kapitel 15

Særlige spørgsmål vedrørende sagsbehandlingen ved fuldbyrdelse af fængselsstraf m.v.

§ 89. Spørgsmålene om tilladelse til udgang, løsladelse på prøve, overførsel til fortsat straffuldbyrdelse i en anden institution og andre væsentlige spørgsmål vedrørende den indsatte skal af kriminalforsorgsområdet jævnligt tages op til overvejelse, uanset om den indsatte anmoder herom.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om kriminalforsorgsområdernes pligt til sagsbehandling som nævnt i stk. 1.

§ 89 a. Anvendelse af digital kommunikation kan ske, hvis der er tale om en påmindelse til den, der er tilsagt til

afsoning eller møde m.v. hos kriminalforsorgen, om tid og sted for fremmøde m.v.

Kapitel 15 a

Forsøgsordning med elektronisk overvågning ved prøveløsladelse og udgang

§ 89 b. Justitsministeren kan iværksætte forsøgsordninger, hvor det som vilkår for prøveløsladelse eller udgangstilladelse fra en eller flere institutioner kan fastsættes, at den dømte skal undergive sig elektronisk overvågning af sin færden.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om forsøgsordningerne.

Afsnit III

Bødestrafte

Kapitel 16

Fuldbyrdelse af bødestrafte

§ 90. En bøde skal betales til politiet, medmindre andet er bestemt i afgørelsen.

Stk. 2. Politiet kan på skyldnerens anmodning tillade henstand med eller afdragsvis betaling af bøden.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om opkrævning af bøder, herunder om den administrative behandling af sager om henstand med eller afdragsvis betaling af bøder.

§ 91. Betales en bøde ikke, inddrives den af restanceinddrivelsesmyndigheden, medmindre inddrivelsesmyndigheden skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe den pågældendes levevilkår.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan tillade henstand med eller afdragsvis betaling af bøder.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren bestemmelser om inddrivelse af bøder, herunder om den administrative behandling af sager om henstand med eller afdragsvis betaling af bøder og om eftergivelse af bøder m.v.

§ 92. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om indeholdelse af indtægter, herunder om indberetning til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, om skyldnerens pligt til at give restanceinddrivelsesmyndigheden oplysninger til brug ved indeholdelsen, om pligter og erstatningsansvar for den indeholdelsespligtige og om udpantningsret for beløb, som den indeholdelsespligtige hæfter for.

Stk. 2. For forsætlig eller uagtsom overtrædelse af bestemmelser, der er fastsat i medfør af stk. 1, kan fastsættes bødestraf. Der kan tillige fastsættes bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. (juridiske personer) efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 93. Fuldbyrdelsen af forvandlingsstraf for en bøde sker efter kapitel 2 om almindelige bestemmelser for fuldbyrdelse af straf og afsnit II om fuldbyrdelse af fængselsstraffe, jf. straffelovens §§ 53-55.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om fuldbyrdelse af forvandlingsstraf for bøde, herunder om den administrative behandling af sager om fritagelse for eller udsættelse med fuldbyrdelse af forvandlingsstraf for bøde.

Afsnit IV

Betingede domme og domme med vilkår om samfundstjeneste

Kapitel 17

Gennemførelse af betingede domme

Almindelige bestemmelser om gennemførelse af tilsyn m.v.

§ 94. Tilsyn og andre vilkår (særvilkår), der er fastsat efter straffelovens §§ 57 og 57 a, gennemføres af kriminalforsorgen, medmindre andet er bestemt i afgørelsen.

§ 95. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede den betinget dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og eventuelle særvilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelse.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet skal endvidere i samarbejde med den dømte og snarest efter tilsynets iværksættelse udarbejde en plan for tilsynsperioden og tiden derefter. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med forholdene i tilsynsperioden og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorved bestemmelsen i stk. 2 kan begrænses i forhold til betinget dømte, der ikke skønnes at have behov for bistand med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Tilsyn m.v. af kriminalforsorgen

§ 96. Vilkår om tilsyn indebærer, at den betinget dømte skal holde sig i kontakt med kriminalforsorgen efter dennes nærmere bestemmelse, herunder møde hos kriminalforsorgen og modtage dennes besøg. Den betinget dømte skal give kriminalforsorgen oplysning om bopæl og beskæftigelse.

Stk. 2. Den betinget dømte skal overholde særvilkår og give kriminalforsorgen sådanne oplysninger, som gennemførelsen af særvilkåret nødvendiggør.

Stk. 3. Den betinget dømte skal på begæring dokumentere afgivne oplysninger.

Stk. 4. Den betinget dømte skal i øvrigt overholde de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet og eventuelle særvilkår.

§ 97. Kriminalforsorgen skal tilbyde den betinget dømte vejledning og bistand med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Kriminalforsorgen skal i den forbindelse formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand.

§ 98. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelse af tilsyn og eventuelle særvilkår, herunder om tilsynets

iværksættelse, om kontakthypighed og om samarbejde med andre myndigheder m.v.

Vilkårsovertrædelse

§ 99. Kriminalforsorgen skal træffe foranstaltninger med henblik på at genetablere tilsynet og sikre overholdelsen af særvilkår, såfremt den betinget dømte unddrager sig tilsynet eller gennemførelsen af særvilkår.

Stk. 2. Overtræder den betinget dømte vilkår for den betingede dom, skal kriminalforsorgen afgive indberetning herom til anklagemyndigheden, såfremt vilkårsovertrædelsen må antages at medføre en nærliggende risiko for kriminalitet.

Stk. 3. Overtræder den betinget dømte i øvrigt forskrifter eller vilkår, kan kriminalforsorgen give et pålæg om at overholde forskrifterne og vilkårene. Er der tidligere givet pålæg i anledning af tilsvarende overtrædelse, afgives indberetning til anklagemyndigheden.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om vilkårsovertrædelse, herunder om foranstaltninger efter stk. 1, om afgivelse af indberetninger efter stk. 2 og 3 og om meddelelse af pålæg efter stk. 3.

Tilsyn m.v. af andre myndigheder end kriminalforsorgen

§ 100. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om gennemførelse af tilsyn m.v. af andre myndigheder end kriminalforsorgen.

Kapitel 18

Gennemførelse af domme med vilkår om samfundstjeneste

Bestemmelser om gennemførelse af vilkår om samfundstjeneste

§ 101. Vilkår om samfundstjeneste, der er fastsat efter straffelovens § 63, gennemføres af kriminalforsorgen.

Stk. 2. Vilkår om samfundstjeneste indebærer, at den dømte skal udføre ulønnet arbejde i private virksomheder eller institutioner og organisationer, som er offentlige eller offentligt støttede eller har almennyttige formål, eller deltage i behandlings- eller uddannelsesprogram i det fastsatte antal timer inden for den udmålte længstetid. Mindst to tredjedele af det fastsatte antal timer skal gennemføres som ulønnet arbejde.

Stk. 3. Samfundstjenesten skal afvikles løbende over den udmålte længstetid og må tidligst være afviklet, når der er forløbet to tredjedele af afviklingsperioden, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 4. Kriminalforsorgsrådet træffer bestemmelse om arbejdsstedet, hvor det ulønnede arbejde skal udføres, og om den dømtes eventuelle deltagelse i behandlings- eller uddannelsesprogram som en del af samfundstjenesten. Den dømte skal i øvrigt overholde de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter om gennemførelsen af samfundstjenesten.

§ 102. Justitsministeren fastsætter regler om gennemførelse af vilkår om samfundstjeneste, herunder om erstatning for følger af ulykkestilfælde m.v. under udførelse af samfundstjeneste.

Vilkårsovertrædelse

§ 103. Kriminalforsorgen skal føre kontrol med, at den dømte udfører den fastsatte samfundstjeneste.

Stk. 2. Overtræder den dømte vilkåret om samfundstjeneste eller de forskrifter, som kriminalforsorgen har givet om udførelsen af samfundstjenesten, skal kriminalforsorgen give den pågældende pålæg om at overholde vilkåret og forskrifterne. Er der tidligere givet pålæg herom, afgives indberetning til anklagemyndigheden.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om overtrædelse af vilkår om samfundstjeneste.

Bestemmelser om gennemførelse af andre vilkår

§ 104. §§ 94-100 finder tilsvarende anvendelse på gennemførelse af vilkår, der er fastsat efter straffelovens § 57.

Afsnit V

Forvaring

Kapitel 19

Fuldbyrkelse af forvaring

§ 105. Forvaring fuldbyrdes efter kapitel 2 om almindelige bestemmelser for fuldbyrkelse af straf og afsnit II om fuldbyrkelse af fængselsstraffe med den undtagelse, at forvaring normalt fuldbyrdes i Anstalten ved Herstedvester.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om fuldbyrkelse af forvaring, herunder om behandlingen af sager vedrørende tilladelse til udgang, overførsel til anden institution og prøvedudskrivning.

Afsnit VI

Fællesregler for fuldbyrkelse af straffe m.v.

Kapitel 20

Erstatning i anledning af indgreb under fuldbyrkelse af straf m.v.

§ 106. En indsat har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, såfremt den indsatte uforskyldt, jf. dog stk. 2, har

- 1) udstået fængselsstraf i for lang tid,
- 2) været anbragt i forhørscele, strafcelle eller sikringscelle eller
- 3) været udelukket fra fællesskab.

Stk. 2. Er anbringelse i forhørscele eller udelukkelse fra fællesskabet sket med henblik på at undersøge, om den indsatte har begået et strafbart forhold eller en disciplinærforsøelse, eller at forebygge, at den indsatte vil begå et strafbart forhold eller en disciplinærforsøelse, kan den indsatte ikke tilkendes erstatning, hvis indgrebet ikke anses for uberettiget ud fra omstændighederne på tidspunktet for indgrebets iværksættelse, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 3. En dømt, der har udstået straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, jf. kapitel 13 a, har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, hvis den dømte uforskyldt har udstået straf i for lang tid.

Stk. 4. En dømt, der uforskyldt har afviklet for meget samfundstjeneste, har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a.

§ 107. Der kan tillægges den, der under fuldbyrdelse af straf m.v. har været udsat for andre uforskyldte indgreb end de i § 106 nævnte, erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er et indgreb sket med henblik på at undersøge, om den indsatte har begået et strafbart forhold eller en disciplinærforseelse, eller at forebygge, at den indsatte vil begå et strafbart forhold eller en disciplinærforseelse, kan den indsatte ikke tilkendes erstatning, hvis indgrebet ikke anses for uberettiget ud fra omstændighederne på tidspunktet for indgrebets iværksættelse, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

§ 108. Krav om erstatning i medfør af § 106 eller § 107 skal fremsættes over for kriminalforsorgen inden to måneder efter, at indgrebet er ophørt. Fremsættes kravet efter udløbet af denne frist, kan det dog behandles, såfremt overskridelsen findes undskyldelig.

§ 109. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af krav om erstatning i anledning af indgreb under fuldbyrdelse af straf m.v.

Kapitel 21

Betaling for ophold i kriminalforsorgens institutioner

§ 110. Indsatte, der har indtægtsgivende arbejde i eller uden for fængsel eller arresthus, betaler for opholdet.

Stk. 2. Tilsvarende gælder dømte, der under ophold på kriminalforsorgens udslusningsfængsler har arbejdsindtægt eller modtager offentlig ydelse til underhold.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om betalingen.

Kapitel 21 a

Adgang til indkomstregisteret

§ 110 a. Direktoratet for Kriminalforsorgen og kriminalforsorgsområdet kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret til brug for fuldbyrdelse af straf og med henblik på underretning af kommune eller anden relevant myndighed om indkaldelse til afsoning m.v.

Kapitel 21 b

Bøde for udeblivelse fra afsoning

§ 110 b. Den, som uden lovlig grund udebliver efter tilsigelse til afsoning, straffes med bøde.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan i sager om overtrædelse af stk. 1 i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde.

Stk. 3. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anlageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 2.

Stk. 4. Vedtages bødeforelægget, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Stk. 5. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at en bøde efter stk. 1 skal modregnes i den indsattes vederlag for beskæftigelse efter § 42, stk. 1, i de tilfælde, hvor den pågældende ikke betaler bøden. Den indsatte skal dog mindst have udbetalt en ydelse til dækning af personlige fornødenheder.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager om modregning af bøder.

Kapitel 22

Klageregler m.v.

Administrativ klageadgang

§ 111. Afgørelser, der træffes af en myndighed inden for kriminalforsorgen, kan ikke påklages til højere administrativ myndighed, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Afgørelser, der træffes i henhold til denne lov af andre myndigheder end kriminalforsorgens myndigheder, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der er truffet af kriminalforsorgsområderne, jf. stk. 1, eller af andre myndigheder end kriminalforsorgens myndigheder, jf. stk. 2, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om klagefrist, behandling af klagesager og opsættende virkning af klager.

Domstolsprøvelse

§ 112. Endelige administrative afgørelser kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den dømte, af denne kræves indbragt til prøvelse for retten, hvis der er tale om

- 1) en afgørelse efter § 14 eller § 16 om straffetidsberegning, medmindre klagen er begrundet i uenighed om straffedommens fortolkning, jf. retsplejelovens § 998,
- 2) en afgørelse efter § 55, stk. 6, om tilbageholdelse af brev, såfremt afgørelsen er begrundet i hensynet til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen,
- 3) en afgørelse efter § 70, stk. 1 og 2, jf. § 67, om disciplinærstraf i form af strafcelle i mere end 7 dage,
- 4) en afgørelse efter § 73 om konfiskation af genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales indsatte for en uges beskæftigelse,
- 5) en afgørelse efter § 74 om modregning af erstatningsbeløb, der overstiger størrelsen af det i nr. 4 nævnte ugentlige vederlag,
- 6) en afgørelse efter § 80 om nægtelse af prøveløsladelse i henhold til straffelovens § 38, stk. 1, eller om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 41, når 14 år af straffen af fængsel på livstid er udstået,
- 7) en afgørelse efter § 86, stk. 3, om genindsættelse af en prøveløsladt til udståelse af reststraf i henhold til straffelovens § 40, stk. 2 eller 3, eller til udståelse af straf af fængsel på livstid i henhold til straffelovens § 42, stk. 2,

- 8) en afgørelse efter § 88, jf. § 86, stk. 3, om indsættelse af en betinget benådet til udståelse af straf eller reststraf i henhold til straffelovens § 43 eller
- 9) en afgørelse om nægtelse af erstatning efter § 106 i anledning af uforskyldt udståelse af fængselsstraf i for lang tid eller anbringelse i straffecelle i mere end 7 dage, jf. nr. 3.

§ 113. Indbringelse af sagen sker for byretten i den retskreds, hvor den institution, som den pågældende var indsat i på tidspunktet for den oprindelige afgørelse, er beliggende. Er den indsatte senere overført til en anden institution, kan sagen i stedet indbringes for byretten i den retskreds, hvor den institution, som den dømte er anbragt i, er beliggende. Er den dømte ikke frihedsberøvet, indbringes sagen for byretten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig. Har den dømte ikke kendt bopæl eller opholdssted, indbringes sagen for Københavns Byret. Er den dømte indsat til fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af § 1 a, stk. 2, indbringes sagen for Københavns Byret.

Stk. 2. Efter anmodning fra en af sagens parter kan retten tillade, at en indbragt sag overflyttes til en anden ret, der er lovligt værneting efter stk. 1, når dette på grund af vidners bopæl, den indsattes løsladelse eller af anden særlig grund skønnes hensigtsmæssigt til sagens fremme.

Stk. 3. Afgørelse af, om sagen skal henvises eller ikke, træffes ved kendelse. En kendelse, hvorved sagen henvises, kan ikke indbringes for højere ret.

§ 114. Sagen indbringes for retten uden unødigt ophold af Direktoratet for Kriminalforsorgen, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse og en redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt for de beviser, der kan have betydning for sagens afgørelse.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om sagernes indbringelse for retten.

§ 115. Som sagens parter anses den dømte, tredjemand, hvis genstande eller penge konfiskeres, jf. §§ 73 og 123, og justitsministeren.

Stk. 2. Såfremt retten finder det fornødent, beskikker den en advokat for den dømte, medmindre denne selv har antaget en sådan.

§ 116. Sagen behandles på skriftligt grundlag, medmindre retten bestemmer andet. Retten kan stille krav om tilvejebringelse af yderligere oplysninger.

Stk. 2. Behandles sagen mundtligt, træffer retten bestemmelse om afhøring af den dømte og andre og om tilvejebringelse af beviser i øvrigt. Retten indkalder selv parter og vidner.

Stk. 3. Bestemmer retten, at en sag, som er indbragt for Københavns Byret i medfør af § 113, stk. 1, 5. pkt., skal behandles mundtligt, kan retten træffe bestemmelse om, at retsmødet gennemføres ved anvendelse af telekommunikation med billede.

Stk. 4. Gennemføres retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede efter stk. 3, kan retten bestemme, at den dømtes advokat møder i retten eller deltager ved

anvendelse af telekommunikation med billede fra et andet sted end den dømte.

Stk. 5. Gennemføres retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede efter stk. 3, kan retten bestemme, at justitsministeren møder i retten eller deltager i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede.

§ 117. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre Direktoratet for Kriminalforsorgen eller retten bestemmer andet.

§ 118. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal stadfæstes, ændres eller ophæves.

§ 119. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces. Retten kan, når der er særlig anledning til det, pålægge den dømte helt eller delvis at betale sagens omkostninger.

Stk. 2. Om sagsomkostninger i de tilfælde, hvor der ikke er beskikket advokat, gælder reglerne i retsplejelovens kapitel 30.

§ 120. Kendelser, der er afsagt af en byret, kan kæres til landsretten af dem, der efter § 115, stk. 1, er parter i sagen.

Stk. 2. Kære til landsretten sker ved meddelelse til byretten. Meddelelse kan ske mundtligt til retsbogen. Retten sender meddelelsen og sagens akter til landsretten.

Stk. 3. Under kære behandles sagen efter samme regler, som er fastsat for byretsbehandlingen. I øvrigt gælder reglerne i retsplejelovens kapitel 37 om kære. Bestemmelsen i retsplejelovens § 398, stk. 2, 4. pkt., finder dog kun anvendelse, når den dømte ikke er frihedsberøvet.

§ 121. Kendelser, der er afsagt af landsretten, kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis sagen er af principiel karakter. Retsplejelovens § 392, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved kære til Højesteret finder § 120 tilsvarende anvendelse.

§ 122. Såfremt en afgørelse efter § 112, nr. 2 eller nr. 6, 1. led, opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, når der er forløbet 6 måneder fra kendelsens afsigelse. Såfremt en afgørelse efter § 112, nr. 6, 2. led, opretholdes, kan spørgsmålet først på ny indbringes for retten, når der er forløbet 1 år fra kendelsens afsigelse. Afgørelser efter § 112, nr. 1, 3-5 og 7-9, kan ikke på ny indbringes for retten.

Stk. 2. Er der efter straffelovens § 40 sket genindsættelse til udståelse af reststraf, kan afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse først indbringes for retten, når der er forløbet 6 måneder fra afgørelsen om genindsættelse. Er der efter straffelovens § 42 sket genindsættelse til udståelse af straf af fængsel på livstid, kan afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse først indbringes for retten, når der er forløbet 1 år fra afgørelsen om genindsættelse.

§ 123. Bestemmelserne i §§ 112-121 finder tilsvarende anvendelse ved klage fra andre end indsatte over en afgørelse efter § 73 om konfiskation hos den pågældende af

genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 113, stk. 1, 5. pkt., og § 116, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse på øvrige afgørelser efter denne lov, som er indbragt til prøvelse for retten.

Kapitel 22 a

Kundgørelse

§ 123 a. Regler for indsatte i kriminalforsorgens institutioner, som fastsættes af kriminalforsorgsområdet, indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. Oplysning om indholdet af reglerne fås ved henvendelse til vedkommende institution. Indsatte i kriminalforsorgens institutioner skal have adgang til at låne eller gennemse et eksemplar af reglerne.

Kapitel 22 b

Bøde for livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes overtrædelse af regler om kontakt til samfundet uden for institutionen

§ 123 b. Den, der forsætligt overtræder § 51 a, stk. 1, § 55 a, stk. 1, § 57 a, stk. 1, eller § 59 a, stk. 1 eller 3, straffes med bøde.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for medier omfattet af medieansvarsloven, herunder mediets ansatte.

Kapitel 23

Ikrafttræden m.v.

§ 124. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. §§ 112 og 123 finder anvendelse på endelige administrative afgørelser, der er truffet efter lovens ikrafttræden.

§ 125. (Ophævet)

§ 126. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 169 af 27. februar 2016 (Sektionering af radikaliserede og ekstremistiske indsatte)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 2016.

Lov nr. 641 af 8. juni 2016 (Styrket indsats mod mobiltelefoner i fængsler m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. august 2016.

Lov nr. 1726 af 27. december 2016 (Udvidelse af rygeforbuddet i kriminalforsorgens institutioner m.v.)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. april 2017.

Lov nr. 1728 af 27. december 2016 (Øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v.)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.⁵⁾

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 189 af 27. februar 2017 (Styrket kontrol med udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste, herunder indførelse af underretningspligt, skærpet straf, afsoning i fodlænke og særlig adgang til varetægtsfængsling, og ændring af klageadgang)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 203 af 28. februar 2017 (Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2017.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 429 af 3. maj 2017 (Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for deltagelse i uddannelse, undervisning, programvirksomhed eller social behandling mod stofmisbrug, der er påbegyndt før lovens

ikrafttræden. For sådanne igangværende forløb finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 672 af 8. juni 2017 (Styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Lov nr. 713 af 8. juni 2018 (Udvidet besøgsafskæring for bandemedlemmer m.v., tvungen opsporing, adgang til AMU-kurser, alkoholkontrol, udvidet adgang til konfiskation m.v.)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-3.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 42, stk. 4, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 42, stk. 5, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Lov nr. 1540 af 18. december 2018 (Initiativer vedrørende forsvarsadvokater og advokattilsyn)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 2-5, 7 og 8, træder i kraft den 1. juli 2019.

Lov nr. 1541 af 18. december 2018 (Forhold for indsatte i kriminalforsorgens institutioner, varetægtssurrogat m.v.)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 15-18, finder anvendelse for indgreb, der er iværksat efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 174 af 27. februar 2019 (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, under-

retnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2019, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2-9. (Udelades)

Stk. 10. En udlænding, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har påbegyndt varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 b, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017, eller afsoning efter straffuldbyrddelseslovens kapitel 13 b, vil fortsat være omfattet af disse regler, straffuldbyrddelseslovens § 8, stk. 5, § 20, stk. 3, nr. 1, § 46, stk. 5 og 6, og § 106, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017, og straffelovens § 124, stk. 5, nr. 2 og 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 20. september 2018, frem til den påbegyndte varetægtsfængslings eller afsonings ophør.

Stk. 11. (Udelades)

Lov nr. 1942 af 15. december 2020 (Adgang til sociale behandlingstilbud mod stofmisbrug for indsatte i kriminalforsorgens institutioner m.v.)¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.¹⁵⁾

Lov nr. 982 af 26. maj 2021 om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven)¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. juni 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-8. (Udelades)

Lov nr. 157 af 31. januar 2022 (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2022.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 158 af 31. januar 2022 (Opfølgning på initiativer i handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter og delegation af afgørelseskompetence i sager om udgang for personer anbragt på hospital eller institution ved dom)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. februar 2022.

Lov nr. 892 af 21. juni 2022 (Indførelse af særvilkår om økonomisk kontrol og målrettede forældrepålæg og børne- og ungepålæg ved utryghedsskabende adfærd)¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Lov nr. 893 af 21. juni 2022 (Opfølgning på flerårsaftalen om kriminalforsorgens økonomi 2022-2025, herunder leje af fængselspladser i udlandet, revision af disciplinærstraffesystemet, udstationering til eget hjem med fodlænke eller udslusningsfængsel m.v.)²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 11-19, og § 3, nr. 3-6.

Stk. 3-8. (Udelades)

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 919 af 21. juni 2022 (Prøvelse af udvisning m.v.)²¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.²²⁾

Stk. 2-3. (Udelades)

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Lovens § 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Justitsministeriet, den 28. februar 2023

PETER HUMMELGAARD

/ Natasja Walbom

-
- 1) Lovændringen vedrører § 21, stk. 3, nr. 1, § 22, stk. 3, § 23, stk. 2, nr. 5, § 25, stk. 2, § 26, stk. 1, nr. 4, § 27, stk. 2, nr. 2, og § 28, stk. 1, nr. 1.
 - 2) Lovændringen vedrører § 46, stk. 4, § 52, 4. pkt., § 60, stk. 2-10, § 60 a, stk. 2, kapitel 10 a og § 67.
 - 3) Lovændringen vedrører § 67, nr. 6-9.
 - 4) Lovændringen vedrører kapitel 15, kapitel 15 a og kapitel 21 b.
 - 5) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 28. december 2016.
 - 6) Lovændringen vedrører § 8, stk. 5, § 20, stk. 3, § 46, stk. 5 og 6, kapitel 13 b og § 106, stk. 2.
 - 7) Lovændringen vedrører § 62, stk. 5.
 - 8) Lovændringen vedrører § 31, stk. 2, 3. pkt., § 38, stk. 2 og 3, § 42, stk. 1 og 3, og § 45 a, stk. 1-3.
 - 9) Lovændringen vedrører § 51, stk. 4, § 53, § 55, stk. 2-8, § 57, stk. 4-6, § 81, 1. pkt., § 89 b, stk. 1 og 2, og § 112, nr. 2.
 - 10) Lovændringen vedrører § 42, stk. 2, 4 og 5, § 51, stk. 4, § 60 a, stk. 1 og 3, § 67, nr. 4, § 68, stk. 2, nr. 3, og § 73, stk. 1.
 - 11) Lovændringen vedrører § 36 og § 46, stk. 4.
 - 12) Lovændringen vedrører § 53, stk. 2-4, § 55, stk. 2-3 og 5-9, § 57, stk. 2 og 5-7, § 60, stk. 10 og 11, kapitel 10 b, § 70, stk. 1 og 2, § 106, § 107 og § 112, nr. 2.
 - 13) Lovændringen vedrører § 8, stk. 5, § 20, stk. 3, § 46, stk. 5 og 6, kapitel 13 b og § 106, stk. 2.
 - 14) Lovændringen vedrører § 45 a, stk. 1-3, og § 106, stk. 3.
 - 15) Ved bekendtgørelse nr. 1830 af 18. september 2021 er det bestemt, at lov nr. 1942 af 15. december 2020 træder i kraft den 1. oktober 2021.
 - 16) Lovændringen vedrører § 75 a og § 77, stk. 2.
 - 17) Lovændringen vedrører § 22 a, § 24 a, § 49 a, § 51 a, § 55, stk. 3, § 55 a, § 57 a, § 59, stk. 3, § 59 a, § 59 b, § 67, nr. 8-12, og kapitel 22 b.
 - 18) Lovændringen vedrører § 65 a og § 65 b.
 - 19) Lovændringen vedrører § 94.
 - 20) Lovændringen vedrører en ændring overalt i loven af »pensioner« til: »udslusningsfængsler«, § 1 a, § 2, stk. 3 og 5, § 42, stk. 5, 2. og 3. pkt., § 50, 2. pkt., § 50 a, § 50 b, § 51, stk. 5, § 66 b, stk. 2, § 75 b, § 77, stk. 3, § 79, stk. 2, § 101, stk. 2, 1. pkt., § 112, nr. 3, § 113, stk. 1, 5. pkt., § 116, stk. 3-5, § 123, stk. 2 og bilag 1.
 - 21) Lovændringen vedrører § 75 a, stk. 1, og § 77, stk. 2.
 - 22) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 22. juni 2022.

Bilag 1**Traktat mellem Kongeriget Danmark og Republikken Kosovo om anvendelse af fængslet i Gjilan til fuldbyrdelse af straffe idømt i Danmark**

Kongeriget Danmark og Republikken Kosovo (i det følgende benævnt »parterne«) har

i betragtning af det tætte og langvarige samarbejde og forhold mellem Kongeriget Danmark og Republikken Kosovo

i anerkendelse af enigheden om fælles grundlæggende værdier og med ønsket om yderligere at udvikle de eksisterende samarbejdsrelationer

med ønsket om at styrke de gensidige forbindelser og samarbejdet inden for kriminalforsorg, grøn energi og fremme af retsstatsprincipper, demokrati og menneskerettigheder

i erkendelse af, at Kriminalforsorgen i Danmark er udfordret med hensyn til tilgængelige fængselsfaciliteter

i erkendelse af den positive udvikling i fængselsvæsenet i Republikken Kosovo og af, at Republikken Kosovo gennem et sådant intensiveret samarbejde vil styrke landets fængselsvæsen

med fokus på, at principperne for frit samtykke, god tro og pacta sunt servanda til enhver tid anerkendes, og at traktaten baseres på overholdelse af grundlæggende internationale menneskerettigheder

med ønsket om at yde hinanden den størst mulige gensidige bistand

indgået følgende aftale:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne traktat forstås ved

- a. »den sendende stat«: Kongeriget Danmark
- b. »den modtagende stat«: Republikken Kosovo
- c. »den sendende stats centrale myndighed«: Kriminalforsorgen i Danmark
- d. »den modtagende stats centrale myndighed«: Kosovos Fængselsvæsen
- e. »fængsel«: fængslet i Gjilan med plads til 300 indsatte
- f. »institutionslederen«: institutionslederen, som udnævnes af den sendende stats centrale myndighed
- g. »administrative chef«: den administrative chef, som udnævnes af den modtagende stats centrale myndighed til at lede fængslet og dets personale
- h. »den sendende stats personale«: personale, som ansættes af den sendende stats centrale myndighed
- i. »den modtagende stats personale«: personale, som ansættes af den modtagende stats centrale myndighed
- j. »indsat«: en voksen person, der idømmes en dansk fængselsstraf, herunder personer, der er dømt til udvisning af Danmark, og personer, der varetægtsfængsles, indtil deres udvisningsdom kan fuldbyrdes, og som overføres til den modtagende stat
- k. »dansk straf«: en fængselsstraf, herunder bestemmelser om udvisning, som idømmes af en domstol ved endelig dom, og som kan håndhæves i den sendende stat, og en retskendelse om varetægtsfængsling indtil udvisning kan ske
- l. »eskorteenhed«: en professionel transportenhed, som hører under fængslet i Gjilan, og som eskorterer indsatte til ethvert formål på hele den modtagende stats område
- m. »fængslets sundhedsafdeling«: en sundhedsfunktion i fængslet i Gjilan bestående af den sendende stats personale, som følger den sendende stats regler og bestemmelser
- n. »samarbejdsaftale«: en aftale mellem Kosovos Fængselsvæsen og Kriminalforsorgen i Danmark om anvendelse af fængslet i Gjilan til fuldbyrdelse af danske straffe.

Artikel 2

Formål og anvendelsesområde

1. Traktaten regulerer forhold, som vedrører eller som opstår i anledning af fuldbyrdelsen af danske straffe i fængslet, og fastsætter de nødvendige betingelser til det formål under fuldbyrdelsen af den danske straf, herunder forhold vedrørende asyl i den modtagende stat samt begge parters procedurer, rettigheder og forpligtelser.
2. Ud over fuldbyrdelse af danske straffe kan samarbejdet mellem den sendende stat og den modtagende stat navnlig også omfatte uddannelse, udveksling af bedste praksis og erfaringer, styrkelse af implementeringen af internationale standarder inden for fængselsvæsen og frihedsberøvelse samt støtte og samarbejde vedrørende fængselsvæsen og mekanismer i bredere forstand.
3. Traktaten udgør et juridisk bindende instrument i henhold til folkeretten og er omfattet af Wienerkonventionen af 1969 om traktatretten.

Artikel 3

Anvendelse af øvrige internationale instrumenter

Traktaten påvirker på ingen måde de rettigheder og forpligtelser, som parterne hver især har i henhold til folkeretten.

Artikel 4

Gensidige forpligtelser

1. Den modtagende stats justitsminister stiller fængslet, herunder dets personale og faciliteter, til rådighed for den sendende stats justitsminister med henblik på fuldbyrdelse af danske straffe.
2. Den modtagende stat foretager de nødvendige tilpasninger af fængslets faciliteter for at sikre, at fængslet lever op til den sendende stats krav. Den modtagende stat sikrer, at fængslet til enhver tid lever op til den sendende stats krav som omhandlet i 1. pkt.
3. Den sendende stats justitsminister benytter fængslet mod et vederlag, jf. artikel 32 og 33, og i overensstemmelse med denne traktat. Fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner og andre foranstaltninger i fængslet må kun ske på baggrund af en dansk straf.
4. Med henblik på implementeringen af denne traktat indgår den sendende stats centrale myndighed og den modtagende stats centrale myndighed en samarbejdsaftale om driften af fængslet, personale, faciliteter, transport af indsatte og andre opgaver, som parterne måtte skulle varetage.
5. Udøvelse af rettigheder og opfyldelse af forpligtelser i henhold til denne traktat og samarbejdsaftalen, herunder fængselsfaciliteter, transport af indsatte, strafferetlig efterforskning, strafforfølgning af kriminelle handlinger og behandling i og uden for fængslet, herunder sundhedsfaglig behandling, sker i overensstemmelse med den sendende stats forpligtelser i henhold til folkeretten. Begge parter til denne traktat sikrer, at forpligtelserne opfyldes, og træffer de til formålet nødvendige foranstaltninger.

Artikel 5

Lovvalg

1. Ved fuldbyrdelse af danske straffe i fængslet gælder udelukkende den sendende stats regler og bestemmelser, herunder de indsattes rettigheder og forpligtelser, eksempelvis i form af klager eller søgsmål fra indsattes side vedrørende fuldbyrdelsen af danske straffe.
2. Klager og juridiske spørgsmål vedrørende fuldbyrdelsen af danske straffe håndteres af danske myndigheder, herunder de danske domstole.
3. For den sendende stats personale gælder den sendende stats regler og bestemmelser om ansættelsesforhold, sundhedsydelser, arbejdsmiljø og sikkerhed.
4. For den modtagende stats personale gælder den modtagende stats regler og bestemmelser om ansættelsesforhold, sundhedsydelser, arbejdsmiljø og sikkerhed.
5. For de indsatte gælder i forbindelse med beskæftigelse den sendende stats regler og bestemmelser om arbejdsforhold, herunder arbejdsmiljø, sikkerhed og forsikring.
6. Asylansøgninger indgivet af indsatte og andre spørgsmål vedrørende asyl håndteres af den sendende stat i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser, når disse er omfattet af den sendende stats retlige kompetence.

Artikel 6

Indsattes rettigheder og forpligtelser

De indsattes rettigheder og forpligtelser som nævnt i artikel 5, stk. 1, inden for bl.a. sundhedsydelser, adgang til fællesskab med andre indsatte, brevkorrespondance, gudstjenester mv., besøg og telefonsamtaler er underlagt den sendende stats regler og bestemmelser som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen.

Artikel 7

Personoplysninger

1. Den sendende stats gældende regler og bestemmelser som nævnt i artikel 5 omfatter bl.a. databeskyttelseslovgivning, herunder den sendende stats internationale forpligtelser.
2. Personoplysninger, der deles med fængslet i forbindelse med gennemførelsen af denne traktat, må kun benyttes til de i artikel 2 omhandlede formål.
3. Personoplysninger, som fængslet modtager fra den sendende stat som led i denne traktat, må ikke videregives til eller tilgås af andre myndigheder i den modtagende stat eller andre lande uden for EU eller internationale organisationer, medmindre den sendende stats centrale myndighed har givet forudgående tilladelse til en sådan videregivelse.

4. Såfremt institutionslederen giver tilladelse til videregivelsen, finder kravet om forudgående tilladelse i henhold til stk. 3 ikke anvendelse i følgende situationer:

- a. for at beskytte den indsattes vitale interesser
- b. for at pågribe en indsat, som er flygtet fra fængslet
- c. for at forhindre en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

Dette stykke finder kun anvendelse, hvor det ikke er muligt at indhente forudgående tilladelse efter stk. 3 i god tid. Den sendende stats centrale myndighed skal underrettes om videregivelse af personoplysninger, som sker i henhold til dette stykke.

5. Hvor der foreligger forudgående tilladelse efter stk. 3 og i situationer omfattet af stk. 4, må fængslet kun videregive de pågældende oplysninger i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelseslovgivningen, herunder den sendende stats internationale forpligtelser, samt bestemmelser om behandling af personoplysninger og om overførsel af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer.

6. Under hensyntagen til artikel 30 har Datatilsynet kompetence til at føre tilsyn med og håndhæve den behandling af personoplysninger, som sker i fængslet i forbindelse med gennemførelsen af denne traktat.

AFSNIT II

FÆNGSLET

Artikel 8

Sprog

1. Arbejdssproget i fængslet er engelsk.
2. Alle officielle dokumenter og anden dokumentation udfærdiges på eller oversættes til dansk eller engelsk, hvor det er relevant.
3. Som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen udfærdiges dokumenter på eller oversættes til den modtagende stats officielle sprog, hvor det er relevant.

Artikel 9

Fængselskapacitet

Den modtagende stat stiller kapacitet til rådighed i fængslet, således at der er plads til at huse 300 indsatte fra den sendende stat. Denne kapacitet skal være i form af enkeltceller eller dobbeltceller til højst to indsatte med et gulvareal, der udgør mindst 6 m² i enkeltceller og mindst 8 m² i dobbeltceller, i henhold til den sendende stats regler og bestemmelser.

Artikel 10

Fængselsforhold

1. Den modtagende stat garanterer, at forholdene i fængslet er af en sådan karakter, at institutionslederen kan sikre fuld overholdelse af den sendende stats regler og bestemmelser, denne traktat og samarbejdsaftalen.
2. I tilfælde af væsentlige ændringer i den sendende stats regler og bestemmelser som nævnt i stk. 1 er parterne enige om, at der skal afholdes konsultationer, jf. artikel 37.

Artikel 11

Materiel skade

Omkostninger som følge af skade på fængslets materiel, der forvoldes af indsatte grundet almindelig slitage eller hærværk, afholdes af den modtagende stat.

Artikel 12

Forvaltning af indsattes midler

Den sendende stats centrale myndighed sørger for forvaltning af de midler, som de indsatte oppebærer gennem beskæftigelse i fængslet, og dækker alle udgifter dertil og lønninger til indsatte i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser. I forbindelse med forvaltningen af de indsattes midler sikrer den sendende stats centrale myndighed, at der ikke opstår en økonomisk relation mellem den modtagende stats centrale myndighed og de indsatte.

Artikel 13

Institutionslederens beføjelser og ansvar

1. Institutionslederen har ansvaret for fængslet.
2. Institutionslederen kan som en del af den sendende stats personale udnævne op til to viceinstitutionsledere og andet personale, som skal assistere institutionslederen.
3. I fængslet har institutionslederen ansvaret for, at danske straffe fuldbyrdes efter hensigten, at der opretholdes ro, orden og sikkerhed, og at de indsatte behandles i overensstemmelse med straffuldbyrdelsesloven og den sendende stats øvrige relevante regler og bestemmelser, herunder den sendende stats internationale forpligtelser. Med henblik herpå gør institutionslederen brug af og instruerer den modtagende stats personale i overensstemmelse med stk. 5.
4. I henhold til stk. 3 er det af beskyttelseshensyn og for at modvirke flugt eller i forbindelse med fuldbyrdelse af en udvisningsdom eller i forbindelse med behandling af asylsager, jf. artikel 28, institutionslederen, der godkender og er ansvarlig for brug af direkte magtanvendelse over for indsatte, herunder

brug af sikringsmidler i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser med henblik på at opretholde ro, orden og sikkerhed i fængslet.

5. Den administrative chef varetager med institutionslederens godkendelse, under institutionslederens ansvar og efter ordre fra institutionslederen ledelsen af fængslet og den modtagende stats personale, jf. artikel 14.

6. Institutionslederen kan anmode den administrative chef om at tildele den modtagende stats personale nye opgaver, eksempelvis for at undgå kontakt med indsatte. Den administrative chef efterkommer uden ugrundet ophold enhver sådan anmodning i overensstemmelse med den modtagende stats regler og bestemmelser.

7. Institutionslederen eller det af denne dertil bemyndigede personale gennemgår og træffer afgørelse i sager om klager fra indsatte vedrørende forhold, der er omfattet af artikel 5, stk. 1. Klager skal indgives til institutionslederen eller det af denne dertil bemyndigede personale.

Artikel 14

Den administrative chefs beføjelser og ansvar

1. Den administrative chef påtager sig med institutionslederens godkendelse, under institutionslederens ansvar og efter ordre fra institutionslederen følgende ansvarsopgaver:

- a. at sikre opfyldelsen af alle den modtagende stats forpligtelser i henhold til traktaten og samarbejdsaftalen med henblik på at sikre en drift, som er velfungerende og i overensstemmelse med lovgivningen, og at lede den modtagende stats personale efter denne traktats formål
- b. at facilitere kommunikationen med den modtagende stats relevante myndigheder
- c. at beordre brug af magt for at opfylde traktatens formål
- d. at bistå institutionslederen med udarbejdelse af standardiserede regler og procedurer for den praktiske drift og en effektiv ledelse af fængslet
- e. at implementere de regler og procedurer, der gælder for den modtagende stats personale i forbindelse med fuldbyrdelse af danske straffe.

2. Den administrative chef udarbejder i samråd med institutionslederen en rapport om den årlige budgetoversigt for den kosovariske drift af fængslet og indsender den til godkendelse hos den modtagende stats centrale myndighed.

3. Den administrative chef træffer med forbehold for artikel 13, stk. 6, omgående foranstaltninger og indleder disciplinære procedurer over for den modtagende stats personale i tilfælde af personalerelaterede forseelser.

4. Den administrative chef rapporterer jævnligt til institutionslederen og til den administrative chef for den modtagende stats centrale myndighed om driften af fængslet.

5. Den administrative chef kan have mindst én souschef for at assistere den administrative chef.

Artikel 15

Personale

1. Den modtagende stat sørger for det personale, der er nødvendigt til at implementere traktaten og samarbejdsaftalen. I samarbejdsaftalen aftales det også, hvor mange kvalificerede medarbejdere, den modtagende stats personale skal bestå af. Personalet uddannes i overensstemmelse med de regler og bestemmelser, der aftales i samarbejdsaftalen.
2. Den sendende stat kan stille uniformeret personale til rådighed med henblik på uddannelse. Ved behov for selvforsvar under uddannelsen af den modtagende stats personale har den sendende stats personale bemyndigelse til at anvende magt over for indsatte og træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til straffuldbyrdelesloven.

AFSNIT III

STRAFFULDBYRDELSE

Artikel 16

Overførsel og placering af indsatte

1. Den sendende stats centrale myndighed underretter som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen forud for overførsel af indsatte den modtagende stats centrale myndighed om de indsatte, der forventes at blive overført til og placeret i fængslet.
2. Den sendende stats centrale myndighed giver den modtagende stats centrale myndighed en underretning med de relevante oplysninger, der er nødvendige for at håndtere den enkelte indsatte. Underretningen omfatter konkrete oplysninger om den enkeltes sikkerhedsrisikovurdering.
3. Den modtagende stat kan anmode om supplerende oplysninger om en indsat, hvis det skønnes nødvendigt for at håndtere den indsatte, jf. artikel 7.
4. Den sendende stat overfører ingen indsatte, som er dømt for terrorhandlinger; indsatte, som er dømt for krigsforbrydelser, og indsatte, som på tidspunktet for afgørelsen om placeringen har fået konstateret en uhelbredelig sygdom og/eller alvorlig psykisk sygdom, som kræver sundhedsfaglig behandling uden for fængslet.
5. Med forbehold for stk. 4 kan der i særlige tilfælde finde konsultationer sted mellem den sendende stats centrale myndighed og den modtagende stats centrale myndighed som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen.

Artikel 17

Afvikling af udgang og løsladelse

1. Enhver beslutning truffet i den sendende stat, som giver en indsat udgang fra eller mulighed for at forlade fængslet, gennemføres ikke på den modtagende stats område, medmindre den indsatte er statsborger eller bosiddende i den modtagende stat. I enkeltstående tilfælde kan institutionslederen dog tillade en midlertidig udgang på den modtagende stats område under ledsagelse af eskorteenheden.
2. Indsatte overføres til den sendende stat igen, før de løslades, medmindre den indsatte er statsborger eller bosiddende i den modtagende stat, eller der er indgået en aftale mellem den sendende stat og et tredjeland om, at den indsatte overføres til tredjelandet ved løsladelse.

Artikel 18

Transport af indsatte

1. De indsatte transporteres fra den sendende stat til den modtagende stat og fra den modtagende stat til et tredjeland eller den sendende stat, og transporten foretages af den sendende stats centrale myndighed. Hvis en indsat skal overføres til et tredjeland efter løsladelse, kan transporten af den indsatte fra den modtagende stats område ske med rutefly eller andre transportformer fra grænsen til et tredjeland. Transport til og fra den modtagende stats grænse til den sendende stat eller et tredjeland arrangeres og foretages af den sendende stat i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.
2. I forbindelse med overdragelsen kan den sendende stats personale på et dertil udpeget område udføre sikkerhedsprocedurer, herunder kropsvisitering og andre tvangsindgreb, i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser og om nødvendigt med bistand fra eskorteenheden eller relevant personale fra den sendende stat. For så vidt angår sidstnævnte, finder artikel 19, stk. 5, anvendelse. Overdragelse af indsatte reguleres nærmere i samarbejdsaftalen.
3. Transport af indsatte på den modtagende stats område til og fra fængslet sker efter ordre fra institutionslederen eller den sendende stats centrale myndighed og foretages af den modtagende stats personale, som udpeges af den modtagende stats kompetente myndighed i overensstemmelse med den modtagende stats regler og bestemmelser og i overensstemmelse med den sendende stats internationale forpligtelser.
4. Under transport af indsatte kan den modtagende stats personale i overensstemmelse med den sendende stats internationale forpligtelser gøre brug af tvangsindgreb, herunder sikringsmidler, af hensyn til sikkerheden og et smidigt transportforløb.
5. I henhold til artikel 13 kan institutionslederen eller personer, som institutionslederen bemyndiger dertil, deltage som observatører under transport, der udføres af den modtagende stats personale.
6. Institutionslederen har bemyndigelse til i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser at pålægge sanktioner eller tiltag som reaktion på en disciplinær forseelse fra en indsats side under transport til og fra fængslet.

Artikel 19

Sundhedsfaglig behandling i og uden for fængslet

1. Hvis en indsat har behov for sundhedsfaglig behandling, overføres den indsatte til et sygehus i den sendende stat.
2. Som undtagelse til stk. 1 gælder følgende for sundhedsfaglig behandling til indsatte:
 - a. Indsatte kan modtage sundhedsfaglig behandling i fængslet, hvis behandlingen ikke kræver transport til den sendende stat eller indlæggelse på et sygehus, jf. litra b og c. Sundhedsfaglig behandling i fængslet ydes af den sendende stat i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.
 - b. Indsatte kan modtage sundhedsfaglig behandling uden for fængslet på et sygehus i den modtagende stat, hvis behandlingen af den indsatte ikke kræver mere end tre nætters indlæggelse på et sygehus.
 - c. Indsatte kan modtage sundhedsfaglig behandling uden for fængslet på et sygehus i den modtagende stat, hvis den indsatte af sundhedsfaglige grunde ikke kan overføres til et sygehus i den sendende stat. Hvor det er relevant, overføres den indsatte til den sendende stat, så snart den indsattes helbredstilstand tillader det.
3. Beslutningen om at overføre en indsat til et sygehus i den sendende stat træffes efter godkendelse fra institutionslederen.
4. Sundhedsfagligt personale, medicinske produkter og lægemidler i fængslet leveres af den sendende stat i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.
5. Følgende gælder med henblik på driften af fængslets sundhedsafdeling:
 - a. Der stilles ikke krav om, at den sendende stats sundhedsfaglige personale, som arbejder på fængslets sundhedsafdeling, skal følge den modtagende stats procedurer for godkendelse af udenlandske arbejdstagere.
 - b. Der stilles ikke krav om, at fængslets sundhedsafdeling og importen af medicinske produkter og lægemidler til brug for sundhedsfaglig behandling i fængslet skal følge den modtagende stats godkendelsesprocedurer.
 - c. Klinisk affald og udløbne lægemidler håndteres i den modtagende stat af fængslets sundhedsafdeling.
 - d. Hvis traktaten opsiges, returneres alt medicinsk udstyr til den sendende stat.
 - e. I de tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, litra b og c, skal et sygehus i den modtagende stat modtage indsatte.
6. Under ophold på et sygehus uden for fængslet i den modtagende stat behandles den indsatte efter den modtagende stats regler og bestemmelser i overensstemmelse med den sendende stats internationale forpligtelser. Der gives behandling på et sygehus i den modtagende stat, jf. stk. 2, litra b og c som led i en smidig og effektiv procedure mellem fængslet og de relevante sygehuse i den modtagende stat med angivelse af kontaktpersoner. Den modtagende stat sikrer, at denne procedure fastlægges. Parterne kan i påkommende tilfælde, eller hvor der er konstateret en uhelbredelig sygdom, som umuliggør transport, afholde konsultationer med henblik på at yde sundhedsfaglig behandling på andre klinikker, såfremt en

sådan behandling på en mere hensigtsmæssig måde vil kunne leve op til den sendende stats forpligtelser som nævnt i dette stykke.

7. Den indsatte bevogtes af eskorteenheden, som i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og den sendende stats forpligtelser i henhold til folkeretten af beskyttelseshensyn og for at modvirke flugt kan anvende magt, herunder sikringsmidler.

8. Hvis en indsat overføres til et sygehus på grund af et akut behov for lægehjælp, skal der medfølge lægejournal og et oversat sundheds-ID på et af den modtagende stats officielle sprog, herunder standardoplysninger, som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen.

9. Patientens lægejournal leveres til fængslets sundhedsafdeling fra det sygehus i den modtagende stat, hvor den indsatte har modtaget behandling.

Artikel 20

Dødsfald, kvalificerede selvmordsforsøg og anden alvorlig selvskadende aktivitet og adfærd blandt indsatte

1. Ved indsattes dødsfald, herunder selvmord og muligt selvmord, i og uden for fængslet underretter institutionslederen straks den modtagende stats relevante myndigheder og udfærdiger en rapport derom, som via den administrative chef sendes til den modtagende stats relevante myndigheder.

2. Institutionslederen følger derefter alle instrukser fra den modtagende stats kompetente myndigheder, giver dem adgang til fængslet, lader dem udføre en eventuel nødvendig strafferetlig efterforskning med henblik på at fastslå dødsårsagen og yder dem enhver tænkelig bistand i den henseende.

3. Institutionslederen skal tillade, at den afdøde efter ordre fra den modtagende stats kompetente myndigheder transporteres fra fængslet til et andet sted med henblik på yderligere undersøgelse af dødsårsagen.

4. Institutionslederen arrangerer hurtigst muligt, at afdøde overføres til den sendende stat eller et tredjeland.

5. Efter at institutionslederen har fulgt proceduren som anført i stk. 1 ved en indsats død og ved et kvalificeret selvmordsforsøg, anden alvorlig selvskadende aktivitet og anden suicidal og selvskadende adfærd, udfærdiger institutionslederen en rapport til den sendende stats relevante myndigheder. Institutionslederen følger derefter alle instrukser fra den sendende stat.

6. Administrative og tilsynsrelaterede undersøgelser i fængslet vedrørende hændelser som nævnt i stk. 5 kan gennemføres af den sendende stats relevante myndigheder i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.

7. På anmodning af institutionslederen, eller i givet fald af den sendende stats kompetente myndigheder, orienteres disse om igangværende efterforskninger og om udfaldet af strafforfølgingen.

Artikel 21***Flugt***

I tilfælde af flugt fra fængslet, eksempelvis under transport eller under ophold på et sygehus i den modtagende stat, underretter institutionslederen straks den modtagende stats politi, den modtagende stats centrale myndighed og den sendende stats relevante myndigheder og giver oplysning om den pågældende persons identitet samt andre relevante oplysninger.

Artikel 22***Sikkerhed i fængslet***

1. Den modtagende stats kompetente myndigheder er ansvarlige for at håndhæve den offentlige ro og orden og sikkerheden uden for fængslet. De træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en smidig drift af fængslet, og om nødvendigt foranstaltninger til at forebygge forstyrrelser af den offentlige ro og orden i umiddelbar nærhed af fængslet.

2. Institutionslederen er ansvarlig for sikkerheden i fængslet i henhold til artikel 13, stk. 3. I ekstraordinære situationer, hvor fængselspersonalet ikke længere er i stand til at garantere sikkerhed, ro og orden i fængslet, er den modtagende stats kompetente myndigheder på anmodning af institutionslederen ansvarlige for at håndhæve den offentlige ro og orden og sikkerheden i fængslet. En sådan håndhævelse af sikkerheden eller den offentlige ro og orden skal ske i tæt samråd med institutionslederen med mindst mulig indgriben og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Så snart den offentlige ro og orden og sikkerheden er genoprettet, har institutionslederen igen ansvaret for sikkerheden i fængslet. Dette forhold reguleres nærmere i samarbejdsaftalen.

Artikel 23***Evakuering af fængslet i nødsituationer***

1. Hvis fængslet skal evakueres i en nødsituation, overføres de indsatte til en anden beliggenhed som udpeget af den modtagende stats kompetente myndigheder med henblik på straks at blive tilbagesendt til den sendende stat.

2. Denne traktat og samarbejdsaftalen gælder med de nødvendige tilpasninger for den anden beliggenhed som omhandlet i stk. 1, i det omfang forholdene under nødsituationen tillader det.

AFSNIT IV**STRAFFERET****Artikel 24*****Kriminelle handlinger begået i den modtagende stat***

1. Kriminelle handlinger begået i den modtagende stat strafforfølges i den modtagende stat. I særlige tilfælde og med respekt for den sendende stats retlige kompetence og princippet om *ne bis in idem* kan kriminelle handlinger begået mod eller af den sendende stats personale strafforfølges i den sendende stat efter konsultation mellem den sendende stats relevante myndigheder og den modtagende stats relevante myndigheder.
2. Institutionslederen er forpligtet til gennem den administrative chef at anmelde alle kriminelle handlinger til de relevante myndigheder. De relevante myndigheder underretter straks anklagemyndigheden i den modtagende stat om anmeldelser.
3. Institutionslederen samarbejder om enhver efterforskning i fængslet, som findes nødvendig af de myndigheder i den modtagende stat, der er ansvarlige for efterforskning og strafforfølgning af kriminelle handlinger.
4. På anmodning af institutionslederen, eller i givet fald af den sendende stats kompetente myndigheder, orienteres disse om igangværende efterforskninger og om udfaldet af strafforfølgingen.
5. Afhøring af indsatte som mistænkte eller vidner og andre efterforskningsmæssige skridt, som berører dem, finder så vidt muligt sted i fængslet, såfremt hensynet til efterforskningen taler derfor.
6. En indsat, som mistænkes for en kriminel handling begået i fængslet, overføres ikke til den sendende stat, medmindre den modtagende stats relevante myndigheder har givet samtykke dertil.
7. Den sendende stats myndigheder må ikke indlede efterforskning i fængslet af kriminelle handlinger begået i den modtagende stat, medmindre der er givet tilladelse dertil i henhold til stk. 1 eller artikel 26. I overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser kan institutionslederen dog indlede en undersøgelse med henblik på at pålægge en disciplinær sanktion over for en indsat, der har været involveret i en kriminel handling.
8. Denne artikel påvirker ikke de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 5, og artikel 31.

Artikel 25

Fuldbyrdelse af straf idømt i den modtagende stat

1. Når en indsat idømmes en fængselsstraf i den modtagende stat, jf. artikel 24, sættes fuldbyrdelsen af den danske straf i bero, og den indsatte overføres straks til en anden fængselsinstitution i den modtagende stat for at afsone den modtagende stats straf.
2. Fuldbyrdelse og idømmelse af den modtagende stats straf skal ske i overensstemmelse med den sendende stats internationale forpligtelser.
3. Efter endt afsoning af den modtagende stats straf tilbageføres den indsatte til fængslet med henblik på at genoptage og fuldføre afsoningen af den danske straf.

4. Hvis denne traktat opsiges i overensstemmelse med artikel 35, overføres indsatte, som afsoner en straf idømt i den modtagende stat i en anden fængselsinstitution i den modtagende stat, hurtigst muligt til den sendende stat for at afsoner den modtagende stats straf i den sendende stat i overensstemmelse med den sendende stats internationale forpligtelser og med principperne i Europarådets konvention om overførelse af domfældte.

Artikel 26

Efterforskning foretaget af den sendende stat

1. Den sendende stats relevante myndigheder kan i fængslet og i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser indlede undersøgelser og strafferetlig efterforskning af kriminelle handlinger, som er omfattet af den sendende stats retlige kompetence, og kan afhøre indsatte som mistænkte eller vidner.

2. Hvis der er behov for, at en indsat afhøres som mistænkt eller vidne af den sendende stats kompetente myndigheder, kan der træffes foranstaltninger, herunder om brug af anden sikker onlinekommunikation, på baggrund af den sendende stats regler og bestemmelser.

3. Institutionslederen kan i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser træffe bestemmelse om overvågning af bl.a. indsattes telefonsamtaler, besøg og korrespondance. Fængslet og de tekniske systemer skal kunne understøtte en sådan overvågning. Den sendende stat leverer udstyret til overvågningen.

Artikel 27

Retsligt samarbejde på anmodning af tredjelande

1. Hvis den modtagende stats kompetente myndigheder modtager en udleveringsanmodning eller en anmodning om retshjælp fra et tredjeland, som vedrører en indsat i fængslet, videregives en sådan anmodning til den sendende stats kompetente myndigheder. I situationer som nævnt i artikel 25 efterkommer den modtagende stat ikke en anmodning om udlevering eller retshjælp fra et tredjeland uden den sendende stats forudgående samtykke. Det samme gælder for anmodninger fra internationale retsinstanser.

2. Hvis den sendende stats kompetente myndigheder modtager en udleveringsanmodning, en europæisk arrestordre eller en anmodning om retshjælp fra et tredjeland, som omhandler en indsat i fængslet, er det den sendende stats ansvar, at denne behandles og iværksættes. Det samme gælder for anmodninger fra internationale retsinstanser. Den indsatte tilbagesendes til den sendende stat, når og hvis det findes hensigtsmæssigt.

AFSNIT V

ASYL

Artikel 28

Behandling af asylsager

1. Den sendende stats relevante myndigheder kan i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser bl.a. foretage afhøring af indsatte og optage fingeraftryk og billeder af indsatte med henblik på at behandle asylsager og klager over afgørelser vedrørende asyl samt afholde mundtlige nævnsmøder i Flygtningenævnet.
2. Advokater eller ikke-statslige organisationer, som yder juridisk bistand, kan i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser gives tilladelse til at levere sådanne ydelser i fængslet.
3. Hvis en indsat skal afhøres eller modtage juridisk bistand i forbindelse med en asylsag, jf. stk. 1 og 2, kan der træffes foranstaltninger til at muliggøre dette, bl.a. ved brug af sikker onlinekommunikation, i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.

AFSNIT VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITET

Artikel 29

Fængslets område

1. Fængslets område er ukrænkeligt, og der kan kun gives adgang dertil med institutionslederens tilladelse.
2. Tilladelsen som omhandlet i stk. 1 skønnes at være blevet indhentet i tilfælde af brand eller ulykke i fængslet, eller hvis der opstår en katastrofe eller alvorlig krise i eller med konsekvenser for fængslet, hvor der er behov for straks at træffe beskyttelsesforanstaltninger.
3. Den sendende stats centrale myndighed og den modtagende stats centrale myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger, således at behørigt autoriserede repræsentanter for relevante leverandører af offentlige tjeneste- og forsyningsydelser samt offentlige tilsyn kan gives adgang til fængslet.

Artikel 30

Tilsyn, undersøgelser og indsattes klager eller søgsmål

1. Tilsynet med og ansvaret for straffuldbyrdelse er underlagt den sendende stats regler og bestemmelser. Dette omfatter institutionslederens pligt til at føre tilsyn med, at straffe fuldbyrdes efter hensigten, i hvilken forbindelse institutionslederen har de samme beføjelser og den samme adgang som omhandlet i stk. 3.
2. Internationale organer såsom Europarådets Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Nedværdigende Behandling eller Straf (Den Europæiske Torturkomité), har beføjelse til at foretage såvel varslede som uanmeldte besøg i fængslet også med hensyn til transport efter artikel 18 og overførsel og behandling efter artikel 19. Myndighederne i den sendende stat og den modtagende stat giver dem i videst muligt omfang adgang til oplysninger og tilladelse til at afhøre indsatte.

3. Myndigheder i den sendende stat med kompetence til at behandle eller varetage klager, søgsmål og/eller tilsyn såsom Folketingets Ombudsmand kan gennemføre undersøgelser i fængslet under overholdelse af den sendende stats forpligtelser i henhold til traktaten, herunder forpligtelser under transport efter artikel 18 og under overførsel og behandling efter artikel 19. De pågældende myndigheder har i den forbindelse de samme beføjelser som efter den sendende stats regler og bestemmelser, herunder adgang til relevante steder og oplysninger og skriftlige erklæringer fra fængslet samt ret til at afhøre indsatte og personale i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.

4. Den modtagende stats ombudsperson kan gennemføre undersøgelser efter den modtagende stats regler og bestemmelser, hvor det er relevant i henhold til denne traktat og i overensstemmelse med ombudspersonens mandat.

5. Advokater og organisationer fra den sendende stat, som yder juridisk bistand til indsatte, har ret til at levere sådanne ydelser i fængslet.

Artikel 31

Immunitet for institutionslederen samt den sendende stats personale og kompetente myndigheder

1. Institutionslederen og den sendende stats personale har immunitet fra den modtagende stats retlige kompetence for handlinger foretaget under udførelse af deres pligter. Dette gælder også for de myndigheder, der er nævnt i artikel 30, stk. 3.

2. Der gives immunitet i medfør af stk. 1 for at sikre korrekt implementering af denne traktat og ikke for personligt at begunstige institutionslederen eller den sendende stats personale og myndigheder. Den sendende stat er forpligtet til af egen drift eller på anmodning af den modtagende stat at give afkald på immunitet for institutionslederen samt den sendende stats personale og myndigheder i ethvert tilfælde, hvor det ville indebære retsmisbrug ikke at gøre det, og hvor immuniteten kan ophæves uden at skade det formål, hvortil den er givet.

3. Immunitet i medfør af stk. 1 indebærer ikke, at personalet unddrages den sendende stats retlige kompetence.

4. Uanset deres placering er alle den sendende stats filer, dokumenter og øvrige databærere, som institutionslederen eller den sendende stats personale er i besiddelse af under udførelse af deres pligter, ukrænkelige. Den modtagende stat kan anmode om adgang til relevante dokumenter som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen.

5. Der træffes nærmere bestemmelse om immunitet med hensyn til ejendele, aktiver og andre relevante genstande i samarbejdsaftalen.

6. Institutionslederen og den sendende stats personale er ikke indkomstskattepligtige til den modtagende stat, forudsat at institutionslederen og den sendende stats personale under deres ophold i den modtagende stat er fuldt indkomstskattepligtige i den sendende stat i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.

7. Denne artikel gælder med de fornødne tilpasninger for handlinger foretaget af den sendende stats personale som omhandlet i artikel 18, stk. 2.

Afsnit VII

OMKOSTNINGER

Artikel 32

Vederlag for brug af fængslet

1. Vederlaget består af et løbende fast årligt beløb på EUR 15.000.000 (*femten millioner*), som stilles til rådighed for den modtagende stat i kvartalsvise rater på EUR 3.750.000 (*tre millioner syv hundrede og halvtreds tusinde*).

2. Hele det i stk. 1 nævnte årlige vederlag betales i kvartalsvise rater begyndende på den dato, hvor fængslet er fuldt tilpasset og bemanded til at kunne huse 300 indsatte i overensstemmelse med den sendende stats standarder og lovkrav, jf. stk. 5, dog tidligst 12 måneder efter betalingen af første rate af det i stk. 4 fastsatte vederlag.

Hvis fængslet på et tidspunkt ikke opfylder de krav, der henvises til i 1. pkt., reduceres størrelsen af det faste årlige vederlag til et beløb, der svarer til den andel af de tilsigtede 300 indsatte, der kan huses i fængslet i overensstemmelse med den sendende stats standarder og lovkrav. Den reducerede beløbsstørrelse i henhold til 2. pkt. gælder, indtil kravene i 1. pkt. er opfyldt.

3. Når traktaten træder i kraft, stilles et indledende vederlag på EUR 5.000.000 (*fem millioner*) til rådighed for den modtagende stat til dækning af overgangsperioden, indtil fængslet er tilpasset og bemanded som fastsat i stk. 4. Det indledende vederlag betales ud over de efterfølgende løbende årlige betalinger for brug af fængslet som fastsat i stk. 1 og 2.

4. For de første 12 måneders brug af fængslet, jf. stk. 5, betales vederlaget i kvartalsvise rater svarende til det antal indsatte, som fængslet er tilpasset og bemanded til at huse, begyndende på den dato, hvor fængslet er i stand til at huse 100 indsatte i overensstemmelse med den sendende stats regler og bestemmelser.

De kvartalsvise rater af vederlaget som nævnt i 1. pkt. kan ikke overstige EUR 1.250.000 (*en million to hundrede og halvtreds tusinde*) for første kvartal, EUR 1.875.000 (*en million otte hundrede og femoghalvfjerds tusinde*) for andet kvartal, EUR 2.500.000 (*to millioner og fem hundrede tusinde*) for tredje kvartal og EUR 3.125.000 (*tre millioner et hundrede og femogtyve tusinde*) for fjerde kvartal. De kvartalsvise rater af vederlaget for de første 12 måneders brug af fængslet som nævnt i stk. 4, 1. og 2. pkt., kan derfor ikke sammenlagt overstige EUR 8.750.000 (*otte millioner syv hundrede og halvtreds tusinde*).

5. Den dato, der nævnes i såvel stk. 2, 1. pkt., som stk. 4, 1. pkt., fastsættes i en inspektionsrapport som nærmere bestemt i samarbejdsaftalen. Med forbehold for artikel 4, stk. 2, 2. pkt., og artikel 10, stk. 2, i forhold til inspektionsrapporten skal samarbejdsaftalen foreskrive, at den sendende stats relevante krav og vilkår er opfyldt, når inspektionsrapporten underskrives af den modtagende stat og den sendende stats tekniske arbejdsgruppe og godkendes af den fælles styregruppe.

Artikel 33

Yderligere omkostninger

Ud over vederlaget i artikel 32 hæfter den sendende stat ikke for yderligere omkostninger, som den modtagende stat pådrager sig.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Varighed af brugen af fængslet

1. Den modtagende stat stiller fængslet til rådighed for den sendende stat, og den sendende stat gør brug af fængslet i 5 (fem) år fra denne traktats ikrafttræden.
2. Varigheden af brugen af fængslet forlænges automatisk med en periode på yderligere 5 (fem) år, medmindre en af parterne, mindst 12 (tolv) måneder før brugen af fængslet ellers skulle ophøre efter stk. 1, i overensstemmelse med proceduren i artikel 35 underretter den anden part om sin hensigt om at opsig denne traktat.

Artikel 35

Opsigelse af traktaten

1. Denne traktat kan til enhver tid opsiges af den sendende stat eller den modtagende stat ved at give den anden part skriftlig meddelelse derom ad diplomatiske kanaler. Opsigelsen træder i kraft 12 måneder efter modtagelse af en sådan meddelelse.
2. Opsigelse af denne traktat påvirker ingen af de rettigheder eller forpligtelser, der opstår i anledning af indgåelsen af traktaten og samarbejdsaftalen forud for en sådan opsigelse.
3. Såfremt denne traktat opsiges, skal personoplysninger, som fængslet har indhentet fra den sendende stat, hvis institutionslederen skønner det nødvendigt, fortsat behandles efter reglerne i artikel 7 og skal i modsat fald tilbageleveres eller slettes i overensstemmelse med instrukserne fra den sendende stats centrale myndighed.

Artikel 36

Supplerende foranstaltninger

Med henblik på den praktiske gennemførelse af denne traktat kan repræsentanter fra den sendende stat og den modtagende stat træffe supplerende foranstaltninger.

Artikel 37

Konsultationer og tvistløsning

1. Den sendende stats centrale myndighed og den modtagende stats centrale myndighed eller de udnævnte repræsentanter for deres justitsministerier afholder om nødvendigt konsultationer om implementeringen af traktaten. Eventuelle uoverensstemmelser eller tvister vedrørende fortolkningen eller implementeringen af traktaten afgøres ved forhandling mellem parterne.
2. Der oprettes en fælles styregruppe med ansvar for at følge den praktiske implementering af traktaten og sikre en tilstrækkelig dialog i den forbindelse. Styregruppen består af tre personer fra hver part med bemyndigelse til at handle på vegne af den pågældende part. Disse mødes regelmæssigt og rapporterer til deres respektive justitsminister mindst to gange om året.
3. Den fælles styregruppe har bemyndigelse til at afgøre enhver tvist, der måtte opstå i anledning af traktaten og samarbejdsaftalen, medmindre det særligt er undtaget. Styregruppen er ansvarlig for at føre tilsyn med implementeringen af traktaten og samarbejdsaftalen, herunder for at godkende inspektionsrapporten. Styregruppens sammensætning, beføjelser og yderligere ansvarsområder beskrives i samarbejdsaftalen.
4. Der oprettes en arbejdsgruppe bestående af tekniske fagpersoner til at foretage konsultationer om og tilsyn med opfyldelsen af den sendende stats kravspecifikation til fængslet. Arbejdsgruppens sammensætning, beføjelser og yderligere ansvarsområder beskrives i samarbejdsaftalen.
5. Hvis en tvist ikke kan løses i arbejdsgruppen, forelægges den til forhandling for den fælles styregruppe, og hvis tvisten fortsat ikke kan løses, afholdes der konsultationer mellem parterne, om nødvendigt ad diplomatiske kanaler.
6. Enhver uoverensstemmelse mellem parterne om fortolkningen af traktaten, som ikke kan afklares ved forhandling, skal på anmodning af en af parterne henvises til voldgift. Såfremt der ikke inden for 6 (seks) måneder fra datoen for anmodningen om voldgift kan opnås enighed mellem parterne om voldgiftsrettens sammensætning, kan hver af parterne henvise tvisten til Den Faste Voldgiftsret i overensstemmelse med dennes voldgiftsregler af 2012.

Artikel 38

Ansvar

1. Ved manglende overholdelse af traktaten og de i traktaten fastsatte forpligtelser skal den misligholdende part yde erstatning til den anden part for ethvert tab i denne anledning.
2. En part hæfter for handlinger, undladelser eller anden adfærd fra en tredjepart, som den pågældende part har benyttet sig af med henblik på at opfylde den pågældende parts forpligtelser i henhold til denne traktat og deraf afledte forpligtelser, på samme måde som en part hæfter for egne handlinger, undladelser og anden adfærd.

Artikel 39

Force majeure

1. Hvis en hel eller delvis opfyldelse af traktaten forhindres på grund af et tilfælde af force majeure, underretter den ene part hurtigst muligt den anden part skriftligt om de relevante forhold. Efter modtagelsen af underretningen går parterne i dialog for at vurdere, om traktaten og deraf afledte forpligtelser kan ændres på tilfredsstillende vilkår.

2. Force majeure betyder enhver omstændighed, som den berørte part ikke med rimelighed har kontrol over, herunder bl.a. naturkatastrofer, krig, uroligheder, civile optøjer, brand, eksplosioner, terrorisme, sabotage, strejker, lockout, faglige konflikter, ulykker, epidemier, pandemier, nedbrud i offentlige forsyningsvirksomheder, kendelser eller dekretter fra enhver domstol og tredjeparters ekstraordinære handlinger.

Artikel 40

Ændringer

Denne traktat kan ændres efter gensidigt samtykke fra den sendende stat og den modtagende stat ved udveksling af breve og i overensstemmelse med begge staters lovgivning.

Artikel 41

Ophør af brugen af fængslet

Ved traktatens ophør sikrer den sendende stat, at brugen af fængslet ophører, og at ingen indsatte eller ejendele, som den sendende stat har bragt ind i fængslet, efterlades i fængslet. Den sendende stat tilbageleverer fængslet til den modtagende stat i den forfatning, hvori det befinder sig på det tidspunkt, hvor traktaten ophører. Den sendende stat tilbagefører ingen af de foretagne tilpasninger af fængslet.

Artikel 42

Ikrafttræden

Parterne underretter hinanden skriftligt om, at de nationale juridiske forudsætninger for denne traktats ikrafttræden er opfyldt. Traktaten træder i kraft den dag, hvor underretningen fra den sidste af parterne foretages.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt befuldmægtiget hertil, undertegnet denne traktat.

Undertegnet i to eksemplarer i [København/Pristina] den [26. april 2022] på engelsk, albansk og dansk, idet alle sproglige udgaver har samme gyldighed. Ved fortolkningsuoverensstemmelse er den engelske udgave gældende.

For Kongeriget Danmark,

[justitsminister Nick Hækkerup]

For Republikken Kosovo,

[justitsminister Albulena Haxhiu]